

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань науки і освіти

20 вересня 2017 року

Веде засідання перший заступник голови Комітету

СПІВАКОВСЬКИЙ О.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, дозвольте розпочати засідання Комітету з питань науки і освіти. Сьогодні в засіданні приймає участь міністр освіти і науки України Лілія Михайлівна Гриневич, перший заступник міністра освіти і науки Володимир Віталійович Ковтунець, заступник міністра Стріха, шановні колеги з Національної академії наук, з галузевих академій наук.

Сьогодні у нас на порядку денному 14 питань. Кворум у нас, наскільки бачу, вже є – 4 колеги є. Я думаю, що Іван Григорович і Володимир Михайлович, і Олексій Олексійович... Захворів, да? Не буде. Добре. Ну, я думаю, Володимир Михайлович, Олексій Олексійович буде, так що я думаю, ми будемо... О, тільки сказав про Олексія Олексійовича!

Шановні колеги, у нас на порядку денному дуже багато важливих питань і, в першу чергу, це питання, які пов'язані з освітньою інфраструктурою України, тому що, ну на мій погляд, от головна теза, головна аксіома, постулат, за яким ми повинні жити, це.... Наташа, щось трапилося? Головний постулат – це такий: якщо ми приймаємо закони і прогнозуємо, що ми збираємося робити через ці закони, то вони повинні виконуватися через бюджет України. Ну так не може бути, щоб ми приймали закон, після цього ми фактично головні пункти цього закону відміняли через Бюджетний кодекс і через бюджет. На мій погляд, неправильно.

Тому зразу хочу сказати, що і комітет, готував коли матеріали, у нас було не так багато часу – де-факто три дні – ми готували матеріали, ми їх зробили і відпрацювали так, що ми просто показуємо, по яких цифрах не виконуються ті чи інші норми закону. Щоб не було якоїсь персоніфікації, що

ми обслуговуємо чийсь інтереси цієї організації чи іншої організації, ми аналізуємо цифри бюджету з точки зору виконання відповідних норм закону. І так ми будемо виходити з цією пропозицією.

Тому у нас перше дуже важливе питання – це питання, яке пов'язане з фаховою передвищою освітою. Ну, оскільки ще закон не підписан Президентом України, то ми її поки називаємо "технікуми, коледжі" або ВНЗ I-II рівня. І перед тим, як я зараз надам слово Олександру Олександровичу Марченку, народному депутату.

Я ще раз хочу сказати, ну на мій погляд, зрозуміла позиція Мініфіну, яка хоче все скоротити, що можна скоротити і що можна перебросити на місцевий рівень. Це позиція абсолютно зрозуміла. Але за цим повинна стояти мета. Мета – це створення ефективної освітньої інфраструктури. Оскільки територія у нас сформувалася вже за 26 там років незалежності України і за часів радянських, сформувалась відповідна освітня інфраструктура I-II рівня. Вона є така, як вона є. Ніхто не знає на сьогодні, на яких територіях є ефективні технікуми і коледжі, а на яких – ні. В результаті того, що нам пропонують сьогодні, може виникнути унікальна ситуація, коли слабка територія, яка не має відповідного фінансового ресурсу, на цій території є 2-3 ефективних технікуми або коледжі, які вирішують проблеми там національного розвитку. А на тих територіях, де є відповідний ресурс, знаходяться слабкі технікуми і коледжі, які взагалі нічого не вирішують. В результаті локалізації національного ресурсу, який ми називаємо технікумами і коледжами, ми можемо втратити ефективні технікуми і коледжі і, навпаки, отримати слабку систему I-II рівня. От у зв'язку з цим і було відповідно підготовлений законопроект, який зараз буде представляти Олександр Олександрович Марченко, авторами проекту є Ірина Степанівна Луценко, Представник Президента України в Верховній Раді України. Я думаю, тут у нас ми вже попередньо обговорили з міністром освіти, з першим заступником міністра, є спільна позиція. Я думаю, якщо ми її оголосимо, то ми зможемо, незважаючи на те, що зараз відбувається під

куполом (на мій погляд, дуже неефективна робота), ми розуміємо, що відбувається, нема часу на розгляд цих речей, але ми повинні впливати на це.

Олександр Олександрович, вам слово. Будь ласка.

МАРЧЕНКО О.О. Дякую. Доброго дня, шановний Олександр Володимирович, Лілія Михайлівна, колеги, члени комітету, представники міністерства, шановне товариство! Я презентую законопроект 6506, який вносить зміну в статтю 87 Бюджетного кодексу. Це є продовження того законопроекту, який ми прийняли при, який вже став Законом 1958, тобто внесення змін в Закон про вищу освіту.

Сьогодні коледжі, технікуми, так як Закон про освіту рамковий, базовий, як його називають, ще не вступив в дію, то коледжі, техніку є одним з провідних навчальних закладів освіти України. Це ціла система освіти, нараховується більше 700 навчальних закладів. Ці навчальні заклади відіграють важливу роль в народному господарстві, вони практично готують тих людей, які відповідають за якість, кількість і взагалі за валову продукцію України. По цій причині група депутатів в складі майже 40 депутатів підготувала законопроект, який вносить зміни в Бюджетний кодекс, вносить підпункт "в" для того, щоб зберегти фінансування навчальних закладів I-II рівня акредитації, коледжів, технікумів, в державному бюджеті.

Шановні члени комітету, я прошу вас підтримати цей законопроект за основу і в цілому, бо це важливо для того, щоб об'єднати зусилля і висловити позицію як членів комітету, як авторів законопроекту, і зробити, докласти максимум зусиль для того, щоб Міністерство фінансів нашло співрозуміння з Міністерством освіти і підтримало нашу ініціативу. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олександр Олександрович.

Я слово надаю міністру освіти.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Дякую.

Шановний Олександр Володимирович! Шановні народні депутати члени комітету! Шановні колеги! Я хотіла б сказати, що Міністерство освіти і науки неодноразово висловлювалося з приводу того, що поки ВНЗ I-II рівня акредитації відповідно до перехідних положень, які є в законодавстві, були змінені, відносяться до вищої освіти. Ми не можемо їх рухати в системі управління. Але в результаті фінансової децентралізації, яка відбувається в країні, відбувається інше явище, коли зосереджуються ресурси на місцях ближче до споживача, а не в державному бюджеті. І ми повинні розуміти, що за цим стоїть 6,3 мільярда гривень, які зараз відповідно до чинного Бюджетного кодексу незбалансовані в проекті бюджету. Тобто в проекті бюджету зараз їх немає в державному бюджеті. І це означає, що нам треба усвідомлювати, щоб потім при доопрацюванні бюджету в другому читанні повинні будемо збалансувати бюджет, і розуміти, звідки можуть бути такі джерела.

Яка наша позиція. Ми підтримуємо цей законопроект, і також хочемо сказати, що, якщо взагалі навіть, оскільки це в цілому дискусія про позиціонуванню ВНЗ I-II рівня акредитації, з часом говорити про їх передачу на рівень області, то це має бути підтримано не тільки субвенцією на загальну середню освіту, бо там теж діти після 9-го класу і здобувають загальну середню освіту, але також державним замовленням. Тому що як слушно сказав Олександр Володимирович, тут є ситуація, коли один коледж обслуговує чи технікум, ну може навіть половину України обслуговувати, якщо там є унікальні якісь спеціальності.

В зв'язку з цим ми підтримуємо, але просимо внести певні зміни і уточнення до цього законопроекту на базі комітету. Справа в тому, що якщо ми робимо цю зміну, то її треба вносити не тільки до Бюджетного кодексу, а ще до Закону України про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо реформи міжбюджетних відносин. Там потрібно буде виключити абзац восьмий підпункту 3 пункту 40, а в абзаці першому пункту 1 "Прикінцевих

положень" слово "абзацу восьмого підпункту 3 пункту 40 та" включити. Тобто ми надамо це.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Під стенограму.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Ми надамо це, звичайно. Я зараз це оголосила, але ми дамо це в письмовому вигляді. Тобто нам треба говорити не тільки про Бюджетний кодекс, а в цілому про бюджетне законодавство. В зв'язку з тим ми також пропонуємо доопрацювати саму назву закону, бо зараз це є тільки внесення змін до Бюджетного кодексу, а ми пропонуємо до бюджетного законодавства.

Будь ласка, розгляньте ці зміни. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Лілія Михайлівна.

Шановні колеги, є представник Мінфіну? Немає представника Мінфіну? Будь ласка, сьогодні лист на Прем'єр-міністра. Тоді ми розпочинаємо дискусію.

Сан Санич, як ви відноситеся до зауважень міністра освіти?

МАРЧЕНКО О.О. Я уточнення і зауваження приймаю, я вважаю, що все...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви – головний автор.

МАРЧЕНКО О.О. ...що запропонувала Лілія Михайлівна нам ми підтримаємо, технічно доопрацюємо. В цілому дякую за підтримку. І бачу те, що підтримала наш законопроект, я хочу оголосити, Асоціація міст, будемо говорити, Міністерство оборони, Академія педагогічних наук, практично всі підтримали.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, Сан Санич, все добре.

МАРЧЕНКО О.О. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо технічно можна вирішити, так буде, що прямо на трибуні під стенограму зачитати, щоб не відправляти на друге читання, то тоді можна буде вирішити зразу за один раз.

МАРЧЕНКО О.О. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто з народних депутатів хоче? Будь ласка. Я думаю, що зрозуміла позиція.

Олексій Олексійович? Підтримати, так?

Володимир Михайлович, як ви?

Тарас Дмитрович?

Тоді є пропозиція проголосувати. Хто – за? Прошу проголосувати. Проти? Рішення прийнято одноголосно. Бачите, як працюємо.

МАРЧЕНКО О.О. Дякую, шановні колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

Шановні колеги! Друге питання про стан виконання рекомендацій парламентських слухань на тему: "Професійна освіта як складова забезпечення кваліфікованого кадрового потенціалу України: проблеми та шляхи вирішення".

Я хочу надати слово представнику уряду. Лілія Михайлівна, хто буде? Чи ви? Добре.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Дякую. Спочатку я, а потім, якщо будуть питання, тут є мої колеги, зокрема директор профільного департаменту, щоб відповісти на деталі.

Отже, шановні колеги, рекомендації парламентських слухань знайшли відображення в Розпорядженні Кабінету Міністрів від 3 квітня 2017 року "Про затвердження середньострокового плану пріоритетних дій уряду до 2020 року", тому що серед пріоритетних дій ми чітко поставили модернізацію професійно-технічної освіти.

Позитивні зрушення. Позитивні полягають в тому, що насправді зараз ми вноrmували питання фінансування професійно-технічної освіти завдяки відповідної субвенції на загальну середню освіту, також запровадження окремої програми для професій загальнодержавного значення. Тобто ті, де одне професійно-технічне училище може обслуговувати кілька областей і ми повинні це, зрозуміло, підтримати. Також позитивом є те, що розпочата модернізація матеріально-технічної бази. Ми створили 25 навчально-практичних центрів з гостродефіцитних професій, такими є три зараз на ринку праці найбільш гостродефіцитні професії. Це тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва, монтажник санітарно-технічних систем і устаткування, і швачка, кравець, закрійник. Ми минулого року 50 мільйонів гривень на це виділили, цього року 50 мільйонів гривень також виділили. Також ми підготували до друку підручники і посібники нового покоління, і профінансуємо цього року вперше підручники для професійно-технічної освіти, багато років вони вже не видавалися.

Також іде мова про, по-перше, у нас немає зараз ситуації, що була якась заборгованість з виплати заробітної плати чи відпускних, чи стипендій. Тобто це вже все відійшло в минуле. Також сформоване регіональне замовлення на підготовку кваліфікованих робітничих кадрів і молодших спеціалістів, відповідно до потреб регіональних ринків праці. Я не приховую, що Міністерству освіти доводиться тиснути на деякі обласні державні адміністрації і заставляти їх формувати регіональне замовлення. Одним

легше призвичаїтися до цього, іншим важче, але ми тут здійснюємо певну централізовану роль, коли все-таки нагадуємо їм, що професійно-технічна освіта – конституційна вимога. І кожен з громадян України має право на безкоштовне здобуття першої професії в рамках цієї професійно-технічної освіти, як і загальної середньої освіти.

Ми зараз працюємо над оновленням змісту профтехосвіти і розробляємо нове покоління державних стандартів, заснованих на компетентнісному підході і маємо досить широкий пілот з приводу запровадження дуальної форми навчання, і розуміємо, що це майбутнє теж професійно-технічної освіти.

У нас є детальна довідка, і ми надали її в комітет, я не хочу забагато займати на це часу. Які у нас є проблемні питання, і це я хотіла б наголосити. Як відомо, всі органи місцевого самоврядування обласні, державні адміністрації і міста обласні центри, бо тільки вони управляють професійно-технічною освітою. Зараз всі говорять про те, що вони не мають достатньо повноважень, мусять фінансувати, але не мають цього майна і достатньо повноважень.

Перше, ми готуємо постанову Кабміну, щоб дати їм всю повноту повноважень, а по майну і земельних ділянках, поки вони його не оформлять в належний спосіб, ми його не передамо. Тому зараз відбувається таке оформлення. Очевидно, що це оформлення справа не дешева. І відбувається через постанову Кабінету Міністрів. Тому, коли буде все правильно оформлене. А перед тим, яка ще у нас одна дискусія, я хочу привернути увагу народних депутатів, з деякими обласними радами. Ми вимагаємо, що передача буде здійснюватися тільки тоді, коли рішення обласних рад буде виглядати так, що вони готові прийняти професійні-технічні навчальні заклади з зобов'язанням, що відповідно до закону вони не будуть змінювати цільове призначення приміщень цих навчальних закладів з освітнього, і що ці заклади не підлягають ні довготерміновій оренді, ні приватизації. І поки немає такого рішення, ми не починаємо взагалі переговорів про передачу.

Можливо, це стримує процес, але ми наполягаємо на тому, щоб захистити це майно професійно-технічної освіти.

У нас є прохання до Комітету з питань науки і освіти, бо не врегульовано на законодавчому рівні питання підготовки молодших спеціалістів у закладах професійно-технічної освіти. Ми вже наголошували це на одному з наших заходів про те, що нам потрібно зробити таку точкову зміну до законодавства, і ми дуже просимо, щоб це зробити через депутатів комітету, а не через довготривалу процедуру. Так.

Ми також вважаємо, що є недосконалим механізм фінансового забезпечення підготовки кадрів за професіями загальнодержавного значення, і нам потрібно крім того наростити обсяг фінансування по цьому фінансуванню. І тут просимо, щоб до другого читання бюджету це теж можна було підкреслити з боку комітету.

Ну, і очевидно, всі ми зараз розуміємо, як тільки буде підписаний Закон "Про освіту", нам терміново треба відкликати Закон "Про професійну освіту", який внесений був майже рік тому до парламенту, тому що він вже зовсім не узгоджується з новим Законом "Про освіту". Ми прийняли рішення про виокремлення фахової перед вищої. В зв'язку з цим ми цей закон зараз уряд відкличе і будемо вносити новий закон.

У нас є... Так. Ну, без Закону "Про освіту" немає сенсу приймати інше. Отже ми також маємо пропозиції і зауваження до проекту рішень. Ми готові надати всі ці пропозиції, вони у нас є у письмовому вигляді, готові відповісти також на запитання народних депутатів. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Лілія Михайлівна. Я дякую за конструктивну позицію. Я думаю, що по всіх позиціях от філософія там нашого бачення така, що як і у профільного міністерства. Це є дуже важливим.

Більше того, я хочу сказати, от по своїй Херсонській області, там, де започаткована програма "Людський капітал", дійсно, є відповідні ресурси. І це дуже важливо, коли, да, обласна рада, місцеві ради приймають участь в

солідарному фінансуванні тих фахівців, які просто потрібні цим територіям. Це також дуже важливо. Я думаю, що ми в жовтні послухаємо голову Херсонської обласної державної адміністрації, він якраз розповість, як пройшла реалізація цієї програми, скільки людей прийнято і так далі. Я, наскільки знаю, там більше 100 людей з АТО були прийняті, наприклад, по цій програмі і так далі. Там є абсолютно конкретні результати. Але, до речі, деякі університети і так далі, не готові для того, щоб ну от спільно і ефективно працювати в цьому сенсі.

Я хочу надати слово від комітету Констанкевич Ірині Мирославівні. Будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Доброго дня, шановне товариство! Щойно ми заслухали виступ пані міністра Лілії Гриневич, і я хотіла б деякі позиції уточнити і продовжити.

Отже щодо виконання рекомендацій парламентських слухань на тему "Професійна освіта як складова. Забезпечення кваліфікованого кадрового потенціалу України. Проблеми та шляхи вирішення", схвалених Постановою Верховної Ради України від 7 вересня 2016 року. Попереднє засідання Комітету з питань освіти і науки, на якому розглядалося в порядку контролю це питання, відбулося 22 березня. Рішенням комітету від 22 березня 2017 року, протокол № 59, було визнано недостатнім виконання вищевказаних рекомендацій. І також було доручено Міністерству освіти і науки України протягом наступних трьох місяців розробити поетапний план дій щодо врегулювання наявних проблем у сфері освіти, які стосуються професійно-технічних навчальних закладів та вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації, в тому числі стосовно питань їх управління.

Хочу констатувати, щодо плану мені не відомо, чи було такий розроблений, але про те, що низка заходів була здійснена і більшість проблемних питань, які були сформульовані як гострі, критичні, з того часу вирішені.

Зокрема, на час проведення парламентських слухань було надзвичайно актуальним дотримання положень статті 53 Конституції України щодо виконання державних гарантій стосовно доступності і безоплатності професійно-технічної освіти для громадян України, що і було зазначені у підпункті 3 пункту 2 рекомендацій.

Не буду наводити приклади тих критичних ситуацій, які відбувалися, але можемо говорити, що з 1 січня 2017 року були внесені зміни до Бюджетного кодексу України з тим, щоб підняти фінансування професійно-технічних навчальних закладів з міст обласного значення на обласні центри. Таким чином була виправлена ситуація, коли видатки на професійно-технічну освіту у невеликих містах, містечках складали до половини місцевого бюджету, і тоді виникали вищевказані випадки, коли місцева влада відмовлялася фінансувати навчання учнів з інших регіонів, чим порушувалися права громадян України гарантовані державою у статті 53 Конституції України. Тому, перше, говоримо про те, що ця напруга була знята.

Також у 2017 році була запроваджена програма фінансування з державного бюджету професій загальнодержавного значення, фінансування загальноосвітньої підготовки за рахунок освітньої субвенції та фінансування модернізації навчально-матеріальної бази професійно-технічних навчальних закладів, зокрема створення потужних навчальних центрів з окремих професій. Тобто із шокового стану 2016 року функціонування професійно-технічних навчальних закладів поступово наша система (ПТНЗ) виходить. І можемо говорити про те, що на цьому етапі ми спостерігаємо стабільність.

Рекомендаціями було зазначено про розроблення механізму фінансування закладів професійної освіти з різних рівнів в бюджеті. На сьогодні це регіональне замовлення на підготовку фахівців і робітничих кадрів, державне замовлення на підготовку за професіями загальнодержавного значення, а також освітня субвенція на загальноосвітню підготовку. Спільними зусиллями комітету і Міністерству освіти і науки

України, у 2017 році були зняті проблеми з визначення статусу технікумів, коледжів і прирівняних до них училищ з прийомом студентів на освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста і з проблемою, з державним замовленням у вищих навчальних закладах I-II рівня акредитації. Також було прийнято Закон України про внесення змін до Закону України про вищу освіту щодо освітньо-кваліфікаційного рівня "Молодший спеціаліст", який продовжив право вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації здійснювати прийом молодших спеціалістів до 2019 року.

Крім того, значна частина проблем законодавчо врегульовано шляхом прийняття Закону України про освіту. Маємо сподівання, що цей закон буде найближчим часом підписаний Президентом України і незабаром буде введений в дію його головні тези. Але навіть після того, як закон стане чинним, необхідно докласти зусиль для подальшого вдосконалення діяльності закладів професійно-технічної освіти і фахової передвищої освіти. Тому остаточне врегулювання проблем, на наш погляд, може відбуватися внаслідок прийняття спеціальних законів, про що щойно сказала пані Ліля Михайлівна Гриневич, які мають врегулювати діяльність закладів професійної освіти і фахової передвищої, а також їх безумовного виконання.

Дійсно, наразі у Верховній Раді України зареєстровані два законопроекти, про професійну освіту в Україні (номер 5160, від 22.09.16 року), внесений в порядку законодавчої ініціативи народними депутатами України Добродомовим, Матківським, Мусієм та іншими, та альтернативний – про професійну освіту (реєстраційний номер 5161, від 10.10.16 року), внесений Кабінетом Міністрів України. Вочевидь народним депутатам України на пленарному засіданні Верховної Ради потрібно буде визначитися із базовим з-поміж двох законопроектів. Але будь-який із цих законопроектів потребує узгодження із уже прийнятим Законом про освіту, адже їх створення передувало остаточному прийняттю базового закону. І тому, я звертаю увагу на те, що шляхи законодавчого вирішення подальшого функціонування професійної освіти можуть бути наступні.

Перше. Відкликання вищезазначених законопроектів суб'єктами законодавчої ініціативи для їх доопрацювання. Або після підписання Президентом України Закону України "Про освіту" Комітету з питань науки і освіти на найближчому засіданні необхідно поставити питання щодо розгляду законопроектів про професійну освіту і прийняття відповідного рішення. Можливо, буде доречно рекомендувати Верховній Раді законопроект про професійну освіту направити на повторне перше читання з метою його доопрацювання і підготовки до другого читання робочою групою у Комітеті з питань освіти.

Другий шлях значно скоротив би законодавче врегулювання діяльності професійної освіти. Тим більше, що проект Закону України "Про професійну освіту", внесений Кабінетом Міністрів України, концептуально узгоджується з прийнятим Законом про освіту. В основному він потребує узгодження в понятійно-термінологічному апараті.

Тому важливо було, що якою є думка Міністерства освіти і науки стосовно цього, а також важливо почути і народних депутатів, яким є їхнє бачення щодо даних законопроектів.

Якщо ми вирішимо, що законопроект можна доопрацювати в комітеті, то в сьогоднішньому рішенні варто записати такий пункт. Включити розгляд проектів законів України про професійну освіту (реєстраційний номер 5160, від 22.09.2016), внесеного народними депутатами Добродомовим, Матківським та іншими, та альтернативного про професійну освіту (реєстраційний номер 5161, від 10.10.2016 року), внесеного Кабінетом Міністрів України, до порядку денного засідання комітету в жовтні 2017 року.

Важливо також зазначити, що Європейський фонд освіти зараз реалізує проект з напрацювання техніко-економічного обґрунтування для фінансової допомоги професійній освіті в Україні. Зокрема, пані Маргарет Ніколовська, старший фахівець із систем кваліфікації Європейського фонду освіти на зустрічах з українськими фахівцями у сфері професійної освіти повідомила,

що у Європейського Союзу освіти і ширше Європейського Союзу з'явилась можливість знайти фінанси для вкладання в розвиток професійної освіти в Україні. Разом з тим, доки немає сучасного законодавства про професійну освіту Європейському Союзу важко уявити, якою буде професійна освіта в Україні, хоча б у недалекому майбутньому і у яких напрямках здійснювати фінансову допомогу.

Водночас зазначила пані Маргарет Ніколовська Україна звітувала у Брюсселі про наміри щодо прийняття Закону України "Про професійну освіту" до грудня 2017 року. Тому ще один фактор такий важливий для вирішення даного питання на найближчу перспективу.

Разом з тим, ми свідомі того, що нашим закордонним партнерам потрібен розвиток професійної освіти в нашій країні, але найбільше він потрібен нам, тому ми повинні докласти максимум зусиль, для того, щоб це питання вирішувалося як найшвидше.

Загалом ми також можемо констатувати, що далеко не всі питання у сфері функціонування професійно-технічних закладів і вищих навчальних закладів I рівня акредитації вирішуються і частина з них перебуває от в активній фазі такого нинішнього вирішення. Однією з головних проблем, на нашу думку, залишається збереження державного замовлення на підготовку фахівців у вищих навчальних закладах I-II рівня акредитації. Дякую вам, що наші позиції і в цьому питанні теж суголосні.

У 17-му році цю позицію вдалося відстояти. На 18-й рік Бюджетним кодексом України передбачено фінансування і підготовка у вищих навчальних закладах I-II рівня акредитації за рахунок місцевих бюджетів. Вважаємо, що передача на місцеві бюджети технікумів, коледжів і прирівняних до них училищ є хибним рішенням Міністерства фінансів України, оскільки воно було прийнято у результаті суто фінансових розрахунків, а не з точки зору стратегії розвитку освіти. А відтак ми говоримо про те, що вітчизняна освіта має бути суспільним і державним пріоритетом. І це треба обов'язково враховувати. Тому пропоную об'єднатися

фракціям у Верховній Раді України і не дозволити передати на місцеві бюджети технікумів, коледжів і прирівняні до них училищ.

За умови передачі підготовки молодших спеціалістів на місцевий бюджет, особливо небезпечним є стан навчальних закладів, технікумів чи коледжів, які є структурними підрозділами вищих навчальних закладів III-IV рівня акредитації. Бо, як вже зазначалося, фінансування бюджетних організацій з різних рівнів бюджету заборонено 85 статтею Бюджетного кодексу України, а відокремлення технікумів і коледжів з рухомим і нерухомим майном від університетів, академій, є проблематичним з огляду на небажання ректорів втрачати відповідне майно. А також у контексті заборони частиною другою Указу Президента (від 16 червня 95-го року № 451/95) про положення про національний заклад установи України органам виконавчої влади передавати майно закріплене за національними закладами і установами, що перебувають у державній власності будь-яким органам, підприємствам, установам чи організаціям.

Це ще одна небезпека для професійно-технічних навчальних закладів. І негативний приклад можна навести чимало, достатньо хоча б пригадати складну ситуацію в Києві, коли фактично знищено вище комерційне училище Київського національно-торгівельного економічного університету. Контингент учнів складав 1200-1500, а зараз ми бачимо, що ситуація є складною. І по суті цей заклад жевріє на курсовій підготовці. Тому у зв'язку з цим пропоную Комітету з питань науки і освіти звернутися до Президента України щодо внесення змін в Указ Президента України (від 16.06.2095 року № 451/95) про положення національний заклад установи України про надання можливості при необхідності виокремитися з рухомим і нерухомим майном і стати юридичними особами тим навчальним закладам (професійно-технічним, коледжам і технікумам), які у свій час увійшли до структури національних закладів як цілісні майнові комплекси з метою впровадження ступеневої освіти, як тоді зазначалося у наказах про приєднання, і втратили статус юридичної особи.

Також вкрай важливо внести зміни у статтю 85 Бюджетного кодексу України стосовно можливості фінансування навчальних закладів, які є бюджетними установами з різних рівнів бюджету – з державного і місцевого. І пропоную підтримати внесення відповідного законопроекту.

Також ще однією проблемою, що потребує вирішення, є формування регіонального замовлення та фінансування підготовки за освітньо-кваліфікаційним рівнем "Молодшого спеціаліста" у професійно-технічних навчальних закладах. На наш погляд, це чисто технічна помилка, яку припустилися у 2016 році Кабінет Міністрів України при внесенні змін до бюджету України. Було б правильно якби були внесені зміни і було б вказано про підготовку і фахівця. З метою прискорення вирішення даної проблеми пропонується народним депутатам України, членам Комітету з питань науки і освіти ініціювати внесення такого законопроекту, про що вже слушно говорила пані Ліля Михайлівна.

Доречно було б згадати сьогодні і про підпункт 9 пункту 2 щодо призупинення передачі майна державних професійно-технічних навчальних закладів у комунальну власність. За наданою інформацією на сьогодні жоден майновий комплекс професійно-технічного навчального закладу не переданий у комунальну власність, а лише на частину... і лише на частину підготовлені документи. Разом з тим, процес не призупинився, а навпаки, продовжується.

Якщо б в органах місцевої влади абсолютно всі посадовці мали державницьку позицію, відстоювали інтереси народу України, то передача майна у комунальну власність, мабуть, була б позитивним рішенням, адже зараз місцева влада не планує капітальні видатки на зміцнення навчально-матеріальної бази професійно-технічних навчальних закладів, тому, можливо, у майбутньому такі видатки закладалися і фінансування на місцевому рівні на розвиток матеріально-технічної бази було би передбачено у бюджетах... у місцевих бюджетах. Але, на жаль, звідусіль працівники професійно-технічних навчальних закладів говорять про наявність

меркантильних інтересів місцевої влади стосовно майна, яке безкоштовно передається від держави місцевій владі. Вже мали місце випадки, коли в деяких професійно-технічних навчальних закладах представники місцевої влади, не повідомляючи керівника навчального закладу, ходили з рулетками, міряючи приміщення, мабуть, плануючи використовувати його в подальшому у своїх цілях. Тому дуже добре, що Міністерство освіти і науки контролює це питання і тримає в полі зору, але ми розуміємо, що, на жаль, місцева влада може вдаватися в подальшому до злочинних дій і треба, дійсно, заздалегідь передбачити усі важелі, щоб вберегтися від подібних кроків з їхнього боку, адже навіть за наявності діючої статті 49 чинного Закону України "Про професійно-технічну освіту", у якій зазначено, що майно, об'єкти, споруди, основні фонди навчальних закладів, установ, професійно-технічної освіти, що перебувають у державній власності, може вилучатися засновником лише за умови подальшого використання цього майна і коштів, одержаних від його реалізації, на розвиток професійно-технічної освіти, майно навчальних закладів вилучається і передається, як інколи доводить практика. Зокрема, Міністерство оборони України, наказ Міністерства освіти і науки України і Міністерства оборони України (від 08.08.2017 року, номер 419/1126).

Ще один важливий аспект. При сприянні держави приватний бізнес міг би більш активно залучатися до співпраці з освітою, але цьому сприяло би економічне стимулювання, закріплене нормативно-правовими актами. На жаль, до сьогодні Кабінету Міністрів України офіційно не підтверджено про такі можливості і не обґрунтовано недоцільність окремих пільг або інших методів економічного стимулювання бізнесу за фінансові вкладення в освіту.

Також тривожить ситуація з виконанням плану державного і регіонального замовлення професійно-технічних навчальних закладів. Станом на 15.09 2017 року продовжується набір учнів до ПТНЗ, і уже подано 96,3 тисячі заяв, що складає 81 відсоток від планових показників. У 2017 році очікуваний контингент учнів у закладах ПТНЗ складатиме 273 тисячі осіб.

Спостерігається щорічне зменшення контингенту учнів професійно-технічних навчальних закладів. Якщо у 2014 році навчалось майже 314 тисяч осіб, то у 2015 році уже майже на 20 тисяч осіб було менше, в 2016 році ще на 11 тисяч осіб менше, а із врахуванням прогнозованих показників планується іще майже на 10 тисяч осіб менше.

Враховуючи вищезазначене, а також з огляду на те, що на засіданнях уряду неодноразово зазначалося, що розвиток професійно-технічної освіти є одним із пріоритетів державної політики та що на ринку праці спостерігається значний дефіцит кваліфікованих робітників, комітет вважає недостатньою роботу з інформування населення про переваги професійно-технічної освіти, яке органам виконавчої влади необхідно організовувати через засоби масової інформації, проводити різноманітні заходи державного та місцевого рівня з відповідним фінансуванням.

На рівні навчальних закладів адміністрація робить усе можливе для інформування молоді про професії, про програми, демонструє вироби, організовує ярмарки професій. Але, на жаль, рівня...

ПОПЛАВСЬКИЙ М.М. Я пробачаюся, у нас до 5 хвилин виступ членів комітету, я навіть Співаковському не дозволяю більше 5 хвилин говорити. Ви зробили аналітичну довідку, яку всі розуміють. Є точки зору міністерства, точки комітету і приймаємо рішення, вона повинна вже підготовлена бути. Ну ми ж 15 хвилин слухаємо аналітичну довідку.

Є пропозиція...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, Михайло Михайлович, добре.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Дозвольте, я закінчу і поясню, чому я даю розлогу аналітичну довідку, яка спричинена гострою потребою розвитку професійної освіти. Цього вимагає як ситуація в Україні, так вимагають і наші зовнішні зарубіжні партнери.

ПОПЛАВСЬКИЙ М.М. Тут всі з вами згодні, тут всі з вами згодні, що це супер актуально. Ну, до 5 хвилин повинен виступати член комітету, включаючи Співковського. Так прийнято рішення на комітеті.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Михайло Михайлович!..

Шановні народні депутати, ми не під куполом, я думаю, що Ірина Мирославівна сама визначить параметри свого виступу і так далі, вона може сама визначити, що є головним, що можна опустити і так далі, а тим більше, що відповідні там папери і рішення є, і так далі. Я думаю, що...

Ірина Мирославівна.

ПОПЛАВСЬКИЙ М.М. І це співпадає з позицією міністерства і комітету. Просто треба, які неузгодження є, просто сказати які і подискутувати і все. А так же ж будемо 25 хвилин слухати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Михайло Михайлович, ми повинні підтримувати гендерний баланс в тому...

ПОПЛАВСЬКИЙ М.М. У нас демократія.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Повна.

Так, Ірина Мирославівна, будь ласка, продовжуйте. Якщо можна скоротити виступ, будь ласка, давайте це зробимо.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я обіцяю, що я зараз скорочу, в мене буквально ще дві тези, але я хочу сказати, що, на жаль, чи то на щастя, але професійно-технічна освіта не повинна бути маргінальною у нашій роботі. І поруч з іншими проблемами і вищої освіти, і науки, і середньої освіти важливо говорити і правильно розставляти акценти.

Тому я буду завершувати тезою про те, що ми спостерігаємо в Україні скорочення ПТНЗ , і, зокрема, лише в 17-му році було видано 18 наказів про реорганізацію 40 таких навчальних закладів шляхом приєднання малокомплектних до більш потужних. І ці тенденції продовжуються. Тому ми як комітет повинні усе зробити для того, щоб ми мали належне законодавче забезпечення, щоб ми мали належне фінансування, і щоб ми мали, в особі Комітету з питань науки і освіти, дійсно, таких фахівців, які будуть відстоювати проблеми професійно-технічної освіти в нашій державі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ірина Мирославівна, за ґрунтовну доповідь, за підготовку до цього питання.

Я буквально дві хвилини.

Я все-таки хочу сказати, от, в рамках дискусії, що ідеологія того, що потрібно відкликати все-таки цей варіант закону, це є правильним. Чому? Принципові речі там повинні бути змінені, в тому числі речі, які пов'язані, наприклад, вже з професійною освітою після 9-го класу, як приклад. Тобто там є речі ідеологічна, ну, які не пов'язані з цим варіантом закону, тому це перше.

По-друге. Я просто хочу звернути ще увагу. Я абсолютно погоджуюсь, я не знаю просто позиції Мінфіну і нашого профільного міністерства щодо 85 статті Бюджетного кодексу, це абсолютно правильне зауваження, бо воно якраз не дає можливості солідарного фінансування відповідних навчальних закладів бо це заборонено на пряму фінансування з різних рівнів, це не є нормальним і це є тільки в Україні чомусь. І, от, цей момент є дуже важливим.

Але, я, от, не можу погодитись з тією тезою, яка пов'язана з тим, що технікуми і коледжі, там, чи ПТУ повинні виходити з структури університетів. Ми повинні робити ситуації нерозривів освітнього простору для людей, це абсолютно нормально, коли є освітній холдинг, той же університет, який має такі потужні підрозділи. Якщо ми знову будемо це

розривати, ну на мій погляд, і так ми маємо сьогодні розрив в освітньому просторі, що заважає просто тій же дитині отримати ту чи іншу там освітню програму. Але ще раз хочу сказати, це дискусія.

Лілія Михайлівна, будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. шановні народні депутати, я хочу лише відреагувати на декілька позицій, не буду на все. Дякую за таку надзвичайну конструктивну і детальну доповідь. Ми погоджуємося з більшістю пропозицій. Ви привели приклад того, що ми відчужуємо приміщення професійно-технічної освіти і наказ наш спільний з Міністерством оборони. Доводжу до вашого відома, що це зв'язано тільки з питаннями національної безпеки. Ці професійно-технічні заклади зараз не можуть діяти, вони знаходяться на лінії розмежування, і сьогодні обслуговують частину української армії, і там розквартировуються Збройні Сили України. І у зв'язку з тим у нас не було навіть ніякого вибору, там не може вестися навчальний процес. Тому ми робимо такі речі тільки у виключних випадках відповідно до чинного законодавства. Це одне.

З приводу законів – чи відкликати, чи робити перше читання. Я погоджуюся з Іриною Мирославівною, що швидший шлях – зробити перше читання, тому що оскільки... якби не було альтернативного проекту, нема питань. Але там є альтернативний проект народних депутатів. І якщо ми свій відкликаємо, його все одно треба розглядати, і ми не можемо внести наш, поки вони не розглянуть свій. І ми з вами не можемо гарантувати сьогодні тут, що ми з ними домовимося, аби вони свій теж відкликали. Тому, можливо, простіше... можливо, провести з ними консультації. Якщо вони готові відкликати, ми відкликаємо разом, одночасно. Якщо ні, тоді комітет розглядає, посилає на повторне перше і, дійсно, концептуально закон зроблений правильно, але там потрібно деякі речі відповідно до Закону "Про освіту" врегулювати.

І ще я хотіла б одну річ про вихід з вищих навчальних закладів. Я підтримую знову ж таки тезу про те, що треба дати можливість вийти, якщо вони хочуть. Тому що деякі вищі навчальні заклади за рахунок технікумів вирішили свої проблеми з приміщеннями. Вони їх приєднали і фактично витіснили навчальний процес по підготовці молодшого спеціаліста своїм навчальним процесом, зайнявши їхні приміщення. І тепер користуються указом Президента, більше того, ми вже маємо ситуацію, коли кажуть, будь ласка, ідіть тільки без приміщення.

Тому справедливо було би дати можливість. Не означає, що всі мусять вийти, але принаймні гарантувати, якщо вони зайшли своїм приміщенням і здійснюють підготовку, не повинні вищі навчальні заклади діяти ось в такий спосіб, коли вони фактично захоплюють їхнє приміщення. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Так, хто ще з народних депутатів хоче сказати? Будь ласка.

Тоді є пропозиція проголосувати за проект рішення з урахуванням тих зауважень, які зроблені в рамках дискусії. І, дійсно, тоді доручити, наприклад, мені переговорити з авторами того проекту для того, щоб вони відкликали, я думаю, це буде нормальний шлях. Інакше для нас просто проблема поставити, знайти зараз можливість часову для того, щоб поставити цей закон, розглянути його, повернути і так далі. Краще домовитися, відкликати і після цього поставити один раз. Я думаю, що це буде більш конструктивно.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. А, це третій варіант. Да, це третій такий варіант.

Добре. Тоді ми домовляємося і тоді по одному сценарію йдемо. Голосуємо тоді. Хто – за? Проти? Рішення прийнято одногolosно.

Так, ідемо до третього найважливішого питання. Це інформація про проект Закону України про Державний бюджет України на 2018 рік.

Лілія Михайлівна, прошу.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Шановні народні депутати, шановні учасники засідання! У бюджеті, в проекті бюджету, який є на 2018 рік, є певні позитивні тенденції з точки зору освіти і навіть в деяких частинах науки. Але разом з тим багато тривожних моментів, які ми повинні зараз доповісти.

Перш за все макропоказники такі, що, якщо в 2017 році державне фінансування становило 6,5 відсотка ВВП, то той проект 2018 року вже передбачає 6,7 відсотка ВВП. Тобто ми можемо сказати, що макропоказники є позитивними.

Якщо ми подивимося на такі загальні грубі цифри, то у нас зменшився бюджет безпосередньо Міністерства освіти орієнтовно на 9,5 відсотка. У нас зріз бюджет науки в межах, я хочу сказати, що Міністерство освіти розпоряджається бюджетом науки тільки в частині вищих начальних закладів і підвідомчих йому наукових інституцій. Академії наук до нас, ну, ми абсолютно не маємо. Так. Вони є головними розпорядниками, тому я зараз ці показники, говорю про наш бюджет, так.

Субвенції для місцевих бюджетів зросли теж орієнтовно на 20 відсотків – 19,64. Тому макропоказники позитивні, так.

По Міністерству освіти і науки, дійсно, зменшення на 9,5 відсотків. І я відверто скажу, що ми розраховуємо, що Комітет з питань освіти і науки і бюджетний комітет до другого читання підтримає нас в деяких позиціях. Основна, головна найболючіша проблема – це без сумніву I-II рівень акредитації, 6,3 мільярда гривень. І це, мабуть, буде найбільшим викликом, яким чином знайти дохідну частину на таку величезну суму.

З приводу міністерства. У нас є дуже конкретні позиції, там, починаючи від закупівлі відомчих нагород міністерств. Це, здається, дрібна річ, шановні колеги, але це є те, чим ми мотивуємо освітян, і для них це важливо.

І, завершуючи питаннями, які пов'язані з виховним процесом, на що також потрібні певні видатки, створенням Національного репозитарію академічних текстів. Ми вважаємо, що це є конкретна реформа і її потрібно підтримувати. Виконання певних зобов'язань міжнародних України в сфері освіти.

І я хотіла б... Я надам дуже конкретні пропозиції, ми також надали такого листа надзвичайно розгорнутого і розлогого самому Комітету з питань освіти і науки, я не хочу забирати дорогоцінний час, бо ще багато питань, але я б хотіла привернути вашу увагу до питань науки, тому що вважаю, що там є ситуація складніша ще, ніж в освіті, зокрема в нашій підвідомчій науці.

Що нас дуже хвилює? Це виконання наших міжнародних зобов'язань. Нам потрібно орієнтовно 11 мільйонів, щоб ми виконали всі проекти по НАТО, це надзвичайно важливо для нас. Щоб ми виконали наші зобов'язання, ми ратифікували їх з нашу угоду. І під це ще, на жаль, немає достатньо коштів. І інші міжнародні зобов'язання.

Нам треба також спланувати збільшення фінансування Державного фонду фундаментальних досліджень. Як ви пригадуєте, за Законом "Про наукову і науково-технічну діяльність" саме на базі цього фонду має бути створений Національний фонд досліджень. І нам зараз потрібно закласти більшу суму, щоб коли вже буде вся нормативна база по Національному фонду досліджень, ми могли його запустити в повному обсязі. І тому наша пропозиція – додати 80 мільйонів на Державний фонд фундаментальних досліджень з тим, що потім ці кошти будуть передані на Національний фонд досліджень.

Так само нас цікавить збільшення фінансування на відповідні гранти за науковим конкурсом. Нам взагалі потрібно по проведених конкурсах додатково 200 мільйонів гривень, ну принаймні якась частина від цієї суми. І звичайно, у нас так давно не оновлювалася база, і це є капітальні видатки, на які ми також подали певні пропозиції, в яких ми зацікавлені.

Я зразу мушу відверто сказати, що в бюджеті сьогодні знову закладається дірка по комунальних видатках вищим навчальним закладам, орієнтовно 200 мільйонів гривень. Нас це хвилює.

І, нарешті, ще одна дуже болюча позиція, яку я хочу озвучити. Я чомусь почала з болючих позицій, а не з того, що з прогресивного в бюджеті, вибачте, зараз я ще скажу, що прогресивне, а тоді перейду до останньої болючої позиції.

Прогресивним є те, що ми профінансували реформу нової української школи. В бюджеті закладено орієнтовно до 1 мільярда гривень, який пов'язаний з підвищенням кваліфікації вчителів, покращенням навчальної база початкової школи, друком нових підручників. Тобто це є вкладення в реформу. Навіть закладено створення Національної електронної освітньої платформи. Тобто є дуже прогресивні речі, які під реформу. Тобто ми виконали оце цільове фінансування, яке під конкретні заходи реформи. В бюджеті також закладено підвищення заробітної плати вчителям. Це позитивно, звичайно, на 25 відсотків. Але що мене тут хвилює.

Отже, закладено так, просування вчителів по тарифній сітці на один тарифний розряд, плюс збільшення надбавки на престижність в межах від гарантованої мінімальної 20 відсотків і до 30 відсотків. Ми в межах цієї вилки будемо стимулювати різні категорії педагогічних працівників, на яких ми плануємо в зв'язку з реформою більше навантаження. Наприклад, якщо це вчителі початкової школи, які заходять в реформу і працюють за новим стандартом, їм треба більше готуватися і їм потрібна більша надбавка.

Друге. Вчителі української мови, і ті, які будуть викладати українською мовою в школах національних меншин. Ви знаєте, це окрема тема. Ми їх

повинні стимулювати. Тому що, наприклад, угорським вчителям уряд Угорщини всім доплачує гроші. А ми нашим вчителям навіть надбавку дати не можемо, вчителям української мови і літератури, які працюють там в складних умовах.

Тобто ми хочемо цією надбавкою її зробити інструментом стимулювання тих вчителів, які попадають в складніші умови праці. Але, що нас хвилює. І тут негатив. Ми вважаємо, що нам треба просування по тарифній сітці на один тарифний розряд зробити викладачам вищих навчальних закладів. Тому що ми зараз працюємо з вчителями, ми вирівняли якось трошечки їхній статус, але нам потрібно думати і про вищу школу.

Тому моя пропозиція, вірніше, всієї нашої команди, полягала в тому, щоб з 1 вересня 2018 року також просунути вищу школу і так само дошкільників, позашкільників, профтехосвіту, як це ми зробили цього навчального року. Орієнтовно нам на це з державного бюджету потрібно близько, Володимире Михайловичу, 400 мільйонів гривень, так? Так, 400 мільйонів гривень. І я доповіла про це і Прем'єр-міністру, і він сказав, що або ми до другого читання будемо це врегульовувати, прошу підтримати комітет, або за результатами бюджету, виконання бюджету в 2018 році врегулюємо це питання, тому концептуально воно прийнято, але гроші під це, я думаю, варто зарезервувати зараз, а не чекати 1 вересня.

Отже, це моя коротка доповідь, але я можу дуже детально говорити по кожній позиції, якщо у вас будуть питання. Ми щиро стурбовані фінансуванням Національної академії наук, Національної медичної академії, і я думаю, тут є присутні академії, вони про все скажуть. Але, мені здається, що там ситуація далі залишилася складна, особливо в медичній академії, і в Національній академії наук також не вистачає 600 мільйонів гривень. Тому тут треба буде, вже колеги доповідять більш детально.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Лілія Михайлівна.

Я від комітету хочу також зробити короткий виступ. Я звертаю ще раз увагу на позитивні контексти для того, що було зрозуміло, що збільшення бюджету в цілому призводить до і збільшення відповідно видатків освітнього простору. Причому ми так чи інакше бачимо, що ми маємо пропорційність в збільшенні видатків на освіту, це є абсолютно важливим. Але є деякі дисбаланси, от просто подивіться: 2016 рік – 5,4 ВВП, 2017 – 6,5, і зараз буде 6,7. Хоча, якщо закон вступає в силу, то ми повинні дати 7 відсотків.

О'кей. Добре. Головне, ми все-таки маємо позитивний тренд до цього, і я просто не хочу зараз відносно цього вести дискусію. Але я хочу сказати також, що якщо у 2017 році у нас було співвідношення між державним бюджетом і місцевим 20 на 80 відсотків, то в баланс 2018 року ми вже закладаємо 18,8 і 81,2. І, на мій погляд, от якраз філософія гарна те, що ми наближаємо гроші до територій, а з іншого боку це означає, що нам потрібно зрозуміти, яку інфраструктуру ми залишаємо в зоні національних інтересів, а яка інфраструктура повинна працювати на територіях. І от те, що зараз відбувається з техніками і коледжами, на мій погляд, якраз відображає там неправильну філософію, бо ми можемо втратити потужну частину технікумів і коледжів, а слабкі залишити. Бо слабкіші знаходяться на гарних територіях, які мають фінансовий ресурс, а ті, які сильні, вони не мають просто фінансового ресурсу, бо територія дуже є слабкою. Тому ми не можемо приймати філософію, за якою зразу будуть передані техніку і коледжі на місцеві бюджети. Тут ми категорично, я думаю, комітет буде стояти на цих позиціях.

Тепер щодо фінансування науки, ще раз хочу повернутися до тієї ідеї, що якщо ми щось декларуємо і не просто декларуємо, а приймаємо у відповідних законах, ми повинні далі стояти на цих позиціях. Ми спеціально в рішенні відобразили абсолютно чітко ця цифра не відповідає такої-то статті закону, ця цифра не відповідає такій статті не для того, щоб казали, от ви лобіюєте ті чи інші інтереси тих чи інших, наприклад, установ. Ні, просто кажемо про дуже прості речі, цифри Міністерства фінансів України не

відповідають діючій законодавчій базі України. І я думаю, що якраз ми це повинні зафіксувати в наших рішеннях і, незважаючи на позитивний тренд, ми повинні сказати, ну якщо ми прийняли два роки тому Закон про наукову, науково-технічну діяльність, шановні колеги, і сказали про те, що ми поступово, поетапно підвищуємо це до 1,7 відсотка і 6 грудня за це проголосували. Як це може так бути, що ми зараз виходимо на рівень 0,2 відсотка від ВВП на фінансування. Я знаю, я по очах Олексія Олексійович зразу побачив, що він скаже, що це ж такий боусвей один назустріч одному. І я просто хочу нагадати моїм шановним колегам, що рівно рік тому на засіданні, спеціальне було засідання, нарада у Прем'єр-міністра, так, Лілія Михайлівна, за вашою участю, за участю президента Національної академії наук і так далі. І там була домовленість, що буде представлено відповідне бачення, концепція, філософія, того, як буде змінюватись Національна академія наук, як будуть змінюватись галузеві академії наук і так далі. Бо далі ж ми виходимо, я вам чесно скажу, ми виходимо на свої фракції, ми виходимо на відповідних народних депутатів, ми повинні просто мати аргументи. От чому тут потрібно дати кошти, а тут можемо так чи інакше фінансувати.

От ця філософія, скажімо, взаємних наближення позицій Кабміну, Верховної Ради і Національної академії, галузевих національних академій наук якраз повинна бути. Інакше, зараз що буде відбуватись, я вам просто скажу, я вже відчуваю, що буде відбуватись, у нас, наприклад, на БПП, що встанете і скажете, що ми ж рік тому проводили засідання, так концепція від академії наук і не була, на жаль, представлена. Шановні колеги, це є дуже важливим, да, з іншого боку ми кажемо, про що йде мова, коли ви даєте нам там 0,2 десятих відсотка від ВВП. Це зрозумілий аргумент, тому ми тоже тут просимо якраз зробити так, щоб це був поступ один одному.

Наступна, дуже важлива річ, те, що казала Лілія Михайлівна – це науковий фонд досліджень. Шановні колеги, Максим Віталійович, я в першу чергу звертаюсь до вас як заступника міністра, який курував це питання ще

за часів попереднього міністра освіти. І я хочу сказати, навіщо нам приймати... навіщо нам приймати закони, якщо ми не можемо їх імплементувати? Шановні колеги! Це, я ще раз кажу, ми поважаємо один одного, ми знаємо один одного, Україна не така велика... шановні колеги, послухайте, пройшло фактично два роки, Максим Віталійович, ми не маємо імплементації, нормальної імплементації цього закону. Це не нормально коли... Лілія Михайлівна, я ж свою точку зору відображаю в даному випадку.

Я знаю про одне, що якщо нема грантової системи підтримки молодих науковців, ці молоді науковці беруть гранти в інших країнах і від'їжджають до інших країн. Це не критика, це я просто констатую як би факт великої міграції, яка відбувається. Тому ж для того закон і приймався, щоб була велика грантова допомога молодим науковцям, які брали би гранти у нас, створювали відповідну технологічну базу і так далі, вони б залишалися у нас і створювали би велику додаткову вартість тут. Більше того, тоді б вже ніхто не казав про те, що старіння там якесь кадрів, чи там якось кошти неправильно використовуються, бо грантова фінансування – це дуже потужний інструмент і механізм, які існують в багатьох країнах. Тому зараз у нас тут також є представники наукової ради, яка вже обрана. Вони будуть також мати можливість тут виступити, але нам потрібно знаходити спільну мову. Я якраз не хочу, щоб ми тут роз'єднувалися, я якраз хочу, щоб ми об'єднали наші, Лілія Михайлівна, зусилля і вирішили терміново це питання. Ми підтримуємо... Я вважаю, що там ми підтримаємо будь-яке рішення, яке точно вирішить це питання, і щоб вже з 2018 року все це запрацювало.

Тому це, на мій погляд, є також дуже важливим і зразу хочу сказати, я цифри не буду читати, але всі ці речі відображені. Ми зробили так, що у нас резолююча частина є дуже короткою, але далі є відповідні додатки: це пропозиція Міністерства освіти і науки України; є відповідні пропозиції Національної академії наук і галузевих академій наук. Тобто це відображено відповідно в рішенні.

Шановні колеги! Таким чином, я запрошую розпочати тут загальну дискусію навколо цих питань. Я думаю, що ми зможемо знайти спільну мову. Чому? Це просто необхідно, бо ми разом зараз повинні виступати як єдина команда для того, щоб перебороти той же Мінфін, позицію Прем'єр-міністра, бо технікуми і коледжі точно повинні залишитися на державному бюджеті. Ми точно повинні мати позитивний тренд по фінансуванню науки і не 0,2 відсотки, а вже виходити ну хоча б на рівень там 1 відсотку і так далі. Тобто виконувати ті норми законів, які ми разом з вами голосували. Дякую вам.

І, Лілія Михайлівна, будь ласка.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я дуже коротко. Я лише відреагую. До речі, ми прекрасно усвідомлюємо те, що нам треба мотивувати молодих вчених, і саме тому другий рік поспіль, вперше, ну, от, минулого року і цього року, відбувається конкурс молодих вчених, ми б хотіли, щоб там було ще більше грошей, і над цим працюємо і кожен рік нарощуємо цей конкурс.

Але я хочу сказати про Національний фонд досліджень. Дуже добре, що тут є представники наукового комітету. Ми вперше за такою процедурою, з допомогою ідентифікаційного комітету і зарубіжних учених з дуже високими індексами, змогли сформувати науковий комітет, це абсолютно унікальний науковий комітет, який не з бюрократії наукової сформувався, а саме серед наукової спільноти. І це взяло час. Тому що, коли ви працюєте з зарубіжними вченими, з ідентифікаційним комітетом... Ми щойно, недавно, затвердили постановою Кабміну Національну раду з питань науки і технології. І положення про Національний фонд досліджень покликаний законом запропонувати науковий комітет. Тому ми зараз готові надати сприяння науковому комітету, співпрацювати з ними, щоб вони як найшвидше подали всі нормативно-правові акти, їхні проекти, пов'язані з створенням фонду.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Тому ми і запросили представників наукового комітету. Ми маємо відповідно листа від них. І я думаю, що в рамках дискусії ми можемо почути, що нам необхідно закласти для того, щоб ви вже запрацювали.

І, якщо ви не проти, я якраз можу надати слово якраз представнику наукового фонду... Ой! Наукового комітету, я перепрошую.

Представляйтесь для стенограми точно. Будь ласка.

КОЛЕЖУК О. Олексій Колежук, заступник голови наукового комітету Національної ради з питань розвитку науки і технологій. Шановні пані та панове! Шановні члени комітету! Я хотів би звернути вашу увагу на наступний момент, який склався з ситуацією навколо Національного фонду досліджень.

Значить, як ви знаєте, розробка положення про Національний фонд досліджень покладено саме на науковий комітет, на нас. Значить, ми зараз інтенсивно працюємо над цим. Ми думаємо, чи ми будемо готові подати таке положення на затвердження Кабміну, скажімо, в листопаді цього року, якщо буде все буде. Трішки пояснення, чому ми це не зробили вже зараз? Ми не хочемо зробити щось швидко і погане, ми залучаємо підтримку міжнародних експертів, ведеться інтенсивна робота, тому це трішки відсунулося, ми звичайно в цьому винні.

Але не ми одні, ви знаєте, що весь процес в принципі нашого затвердження і так далі, він теж затягувався, це фізично неможливо було зробити раніше. І у зв'язку з цим виникає наступна проблема, оскільки проект Закону про бюджет вже зараз поступив на розгляд Верховної Ради, і зараз в проекті бюджету на 2018 рік ніяких видатків, які були б, там написано, що вони пов'язані якимось чином з Національним фондом досліджень, не передбачені. При цьому виникає наступна проблема, якщо навіть уявити собі, що конкурси підуть, скажімо, вони будуть оголошені в наступному році і підуть з 2019 року, але все одно виникає проблема видатків на НФД

наступна. Нехай положення буде подано на затвердження Кабміну у листопаді, скільки воно там буде затверджуватися, воно буде прийняте, пройде конкурсну, скажімо, максимум, середина року НФД може бути створений, він буде мати наукову раду, він може бути створений вже як орган. І далі виникає проблема, оплата видатків, пов'язаних саме з організацією НФД, вона ніяким чином не закладена в бюджет. Тому ми ризикуємо, якщо це так залишиться, що впретсья відповідно ця робота попередньо буде пророблена, а далі вона впретсья в те, що неможливо оплатити видатки, я не знаю, членам новообраної наукової ради фонду на відрядження для конкурсів, що неможливо буде почати персоналу НФД новостворений.

Ми ж не зробимо так, хоча на базі ДФФД створюється Національний фонд досліджень, але ми не можемо це зробити так, що ми просто поміняємо вивіску і з якогось моменту ДФФД стане НФД, відповідно його гроші стануть грошима НФД. Тому якщо ми зараз, це добре, я нічого не маю проти того, що ДФФД отримає додаткових 80 мільйонів. Але, розумієте, якщо в бюджеті буде це стояти, як гроші, які виділені на підтримку наукових досліджень за конкурсами ДФФД, то ніхто, я думаю, не візьме на себе потім ці гроші якось спрямувати на НФД. Це буде неможливо, це ну врешті-решт закон. Так?

Тому я хотів би від імені наукового комітету, це наша узгоджена позиція, просити передбачити все-таки якусь окрему статтю чи окрему бюджетну програму в бюджеті на 2018 рік, яка б була пов'язана хоча б з ось цими організаційними видатками на саме створення НФД.

Ну і принагідно я хотів би зауважити, що в принципі аналогічна проблема існує також із видатками на функціонування новоствореної Національної ради з питань розвитку науки і технологій. Тобто за законом технічна підтримка і так далі покладена на секретаріат Кабміну, але, наскільки мені відомо, додаткових коштів у зв'язку з цим вони теж не отримують, не просили і не отримують. Так? Тобто ніяких рядків з цього

приводу немає. Це теж питання, але воно є другорядним порівняно з питаннями НФД. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А назвіть, будь ласка, цифру. От Олексій Олексійович питає. Скільки вам, як ви бачите необхідно коштів на...

КОЛЕЖУК О. Це в принципі... для того, щоб назвати точну цифру, треба якісь консультації з Мінфіном і з ДФФД. Я можу оцінити, скажімо, потолок, да, цього діла. Якщо ДФФД зараз на свою організацію, наскільки я пам'ятаю, має цифру близько 3 мільйонів гривень. Це три з чимось мільйонів...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто ви оцінюєте те, що... *(Шум у залі)*

КОЛЕЖУК О. Це порядок того, щоб...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякуємо.

Якщо можна, профільний заступник міністра Максим Віталійович Стріха. Будь ласка.

СТРІХА М.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Нажміть, будь ласка.

СТРІХА М.В. Заступник голови Наукового комітету.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це щоб про "шановних" не записалось на стенограмі.

СТРІХА М.В. Власне, юридично питання є достатньо складним. Зрозуміло, що є записи, які є в Законі про науково-технічну діяльність, від

яких ми не можемо відійти, хоч, можливо, нам доведеться оперативно і якісь слова і там міняти, щоб далі якомога полегшити створення фонду. На понеділок вже запланована зустріч міністра з керівництвом фонду, де, зокрема, буде обговорюватися і ця проблема. Але, на жаль, сьогодні у нас немає іншого юридичного механізму, оскільки Національний фонд не існує як юридична особа. У міністерства, оскільки це незалежний орган НФД і міністерство формально не має ніяких функцій створення НФД, прописати це в бюджеті міністерства теж неможливо.

Цебто єдиний у нас вихід, це, справді, прописати додаткові кошти в бюджеті ДФФД. Зрозуміло, що це має відбуватися під контролем громадськості. Власне, Рада ДФФД це так само 25, ну 24, на жаль, один відійшов від нас, провідних українських учених, які, ну, так само відповідають за ситуацію. Я не думаю, що тут можливе якесь розмиття. Я думаю, що тут це треба передбачити ці кошти в бюджеті ДФФД. Провести, напевно, спільне засідання, можливо, наукового комітету і Ради ДФФД з тим, щоб визначено було неформальні, але оперативні правила поведінки з цими коштами, і як вони будуть переростати в момент реформування і перетворення ДФФД на НФД. Там є між іншим і юридичні зобов'язання про досі наявних грантових програмах, в тому числі міжнародних. Це теж важливий момент. Хоч там невеликі кошти.

І я думаю, що якщо це зробити, ну, вже зараз, об'єктивних там труднощів не буде. Але юридично можливості прописати зараз додаткову бюджетну програму з огляду на реальне ставлення Мінфіну, який проти нових бюджетних програм і представника, якого навіть ніяк спитати зараз, бо його немає, боюся, що це вийде тупиковим шляхом. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Максиме Віталійовичу.

Я просто хочу сказати, що наша практика показує, що те, про що ми домовляємося неформально, після цього втручається Держказначейство, ще якісь служби, які нам розповідають, що це незаконно. Я просто в результаті

боюся, що ми можемо втратити не науковий комітет, а втратити мотивацію членів наукового комітету, які зараз без фінансового ресурсу повинні щось робити для нашої держави, згідно цього закону.

Тому ми повинні знайти рішення для цього.

СТРІХА М.В. А щодо фінансування самого наукового комітету. На жаль, міністерство не могло внести пропозицію... *(Не чути)* Я думаю, що це є повне право комітету, на відміну від... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Звернутися. Добре, давайте це рішення запишемо, як окремо. Дякуємо. Максим Віталійович, все, зрозуміло. Будь ласка, представтеся.

ЄМЕЦЬ А.І. Доброго дня! Мене звати Ємець Алла Іванівна, я – член-кореспондент Національної академії наук і член наукового комітету Нацради з питань науки і технології.

Я теж хочу підтримати свого колегу і, по-перше, подякувати, Олександр Володимирович, вам особисто за те, що ви дали можливість нам тут зустрітися і почути деякі наші пропозиції і питання. Тому що науковий комітет вже готовий працювати, і ми вже працюємо всередині, але є певні дійсно питання, які хотілося б підняти на якійсь площадці, щоб почули. Особливо коли тут є Ліля Михайлівна як голова адміністративного комітету і Максим Віталійович, її заступник. То ми хочемо звернутися дійсно, як сказав Олексій Костянтинів, що науковий комітет працює, ми зараз розробляємо положення про Національний фонд досліджень, я очолюю таку робочу групу всередині наукового комітету. Ми дійсно хочемо зробити дуже якісний документ, щоб він отримав високу експертну оцінку, щоб не було якихось певних запитань, що ми зробили в поспіх дуже швидко неякісний документ, але є певні проблеми, які вже існують в комітеті.

Перше, що сказав вже Олексій Костянтинович, для того, щоб не порушувати Закон України про наукову і науково-технічну діяльність, Національний фонд досліджень повинен запрацювати у 2018 році і це однозначно. Ми не можемо допустити, щоб ми, новообрані члени наукового комітету не зробили свою роботу, тому дійсно ми просимо підтримку на його організацію, тобто підтримку від Комітету з питань науки і освіти, закласти нам якісь гроші, бо нам дійсно треба мати сайт, нам треба формувати базу даних експертів. Ми працюємо безкоштовно, ви знаєте, наші помічники працюють безкоштовно, люди приїжджають у відрядження сюди в Київ, члени наукового комітету, ми збираємо із своїх кишень кошти для того, щоб оплатити їм квитки. Тобто, ви розумієте, це питання, яке є дуже нагальним. І ми дуже просимо підтримки комітету допомогти роботі наукового комітету, бо всі люди відповідальні, всі дуже чесні, і ми хочемо зробити як найкраще для всіх нас, і вузівської науки, і академічної науки.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо вам за роботу і за вашу точку зору.

Олексій Олексійович Скрипник, народний депутат України. Будь ласка.

СКРИПНИК О.О. В мене дуже є просте питання, може таке дитяче, вибачте. Скажіть, будь ласка, наскільки зрозумів пана Стріху, що питання є організаційне, тобто створення організаційних структур для того, щоби потім це можна було забезпечити в бюджеті. А не може науковий комітет зайнятися цим в паралелі, створити ті необхідні структури з тим, щоби до того моменту, коли ми будемо розглядати бюджет, це вже було готово і ми могли спокійно прописати це в стрічку. Це просто називається паралельна діяльність. Ви собі свої устами робите в паралелі, а паралельно реєструєте необхідну установу і робиться все це, можна зробити, щоб зразу зробити правильно. Тому що варіант, можна включити, я просто боюсь ваші ті всі скорочення вживати, щоб букви перепутати, але все рівно він буде паліативним цей варіант, який потім треба буде доказувати, згадувати або

десь в бюджеті має бути там десять зірочок з поясненням, що от, коли це буде створено. Ще ж є час. Є ще час. Бюджет ще не прийнятий. Можна спокійно ці речі запустити в паралелі, зробити скільки необхідно... От в мене питання, чи не можливо організаційні частини зробити вже? Дякую.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лілія Михайлівна Гриневич. Я перепрошую.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я хотіла б зауважити. У нас має бути зустріч з керівництвом якраз наукового комітету, незабаром, через кілька днів. Я не знаю чи ви повідомлені. Ви не знаєте про це?

_____. (Не чути)

ГРИНЕВИЧ Л.М. Так, Максим Віталійович, ніхто не знає з наукового комітету.

_____. (Не чути)

ГРИНЕВИЧ Л.М. Гарзд. В будь-якому випадку ми вже якось також зустрічалися. І я розмовляла з міністром Кабінету Міністрів паном Саенком з приводу того, щоб нарешті почав працювати секретаріат в Кабінеті Міністрів для того, щоб можна було обслуговувати діяльність наукового комітету. З рештою вони мають обслуговувати діяльність цієї Нацради. Ми зараз готові надавати вам сприяння, все, що ми можемо робити з боку Міністерства освіти і науки, якщо потрібні приміщення на наради, якщо потрібно, можливо, допомогти щось з документами, юридично-правовою експертизою і так далі.

Але я пропоную, щоб науковий комітет все ж таки вийшов з власною ініціативою і знайшов час зустрітися в Кабінеті Міністрів із самим міністром Кабінету Міністрів. Тому що ми не можемо виступати посередниками, тому що науковий комітет є певним суб'єктом на рівні Кабміну. Спеціально його вивели вище ніж Міністерство освіти і науки. Тому я б дуже просила, щоб все-таки була ініціатива теж зустрітися безпосередньо з міністром Кабінету Міністрів з цього приводу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. *(Не чути)*

СТРІХА М.В. ...Ми діємо в рамках Закону про науку і науково-технічну діяльність, який чітко фіксує, що Національний науковий фонд створюється на базі ДФФД. Чому це важливо? От в один день мусить зникнути юридично ДФФД, почати працювати Національний науковий фонд, але науковці не мусять відчувати втрат з того. Бо ДФФД фінансується гранти, ви знаєте, для молодих докторів наук і так далі. Паралельне існування цих двох структур юридично неможливо, в один день мусить підготовлена база так, що от зник ДФФД, з'явився новий фонд, перебрав попередні зобов'язання, ті науковці не відчули, але всі інші відчули додаткові можливості і фінансування. Через те, що реально ми мали, я вже зараз можу сказати, страшну ситуацію, коли було дуже не продумане реорганізування, коли було колишнє Держінформнауки перейменовано на Агентство електронного врядування, але наукові функції було передано в МОН, це означало фактично на кілька місяців троп фінансування за всіма програмами, пов'язаними з цим і це відчули просто сотні науковців. От ми не мусимо зробити так, щоб за це розплачувалися живі науковці. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максима Віталійович, я дякую. Але я просто хочу сказати, що нам потрібно взяти і вирішити цю проблему, і поставити дедлайн, і все, і сказати, що, наприклад, там до 1 грудня, до 1 грудня ми

закриємо цю проблему. Розумієте, без перспективи ми можемо, я думаю, і Ліля Михайлівна, і я, ми можемо вийти на пана Саєнка, переговорити для того, щоб організувати цю зустріч. Але от я ще раз хочу тут підкреслити, ви абсолютно незалежні, ми не повинні впливати на вашу роботу, щоб ніхто навіть не подумав, що хтось там якісь хоче вирішувати цілі, задачі... Абсолютно, абсолютно, от якраз в цьому і був сенс закону і створювалась рада, яка абсолютно не повинна залежати від комітету Верховної Ради чи від профільного міністерства і так далі. Тому, якщо у вас є така потреба, будь ласка, звертайтеся, ми можемо звернутись і сказати, що от необхідно, будь ласка, знайдіть.

Але, Максим Віталійович, звертаюсь до вас як до профільного заступника міністра, скажіть дедлайн, коли буде перехід без скорочень... дд... в нд... Оце потрібно зробити, бо інакше ніхто не розуміє, коли ж ми запустимо всю цю систему. Добре? Домовились?

Шановні колеги, ми не можемо це робити окремим питанням, бо у нас ще дуже велика... Ми зрозуміли проблеми, у вас є абсолютна позиція міністра освіти. У вас є позиція комітету, повна підтримка. Ми готові вам підставляти плече в будь-якому випадку. Домовились?

Я хочу тут, Юлій, я думаю, що зрозуміло, ми тут переговорили, всі почули. І, якщо нам потрібно, давайте комітетом домовимось і окремо напишемо ту позицію, яка б врахувала те, що ви зараз сказали. Домовились? Ми відпрацюємо і можемо це вписати, добре? Добре.

Продовжуємо. Я хочу надати слово, шановні колеги, Загородньому Анатолію Глібовичу, віце-президенту Національної академії наук України. Будь ласка, Анатолій Глібович.

ЗАГОРОДНІЙ А.Г. Вельмишановний Олександр Володимирович, вельмишановна Лілія Михайлівна, вельмишановні народні депутати! З вашого дозволу, дуже коротко про перебіг формування проекту бюджету Національної академії наук України.

Попередньо Міністерство фінансів України довело нашій академії граничні обсяги видатків загального фонду держбюджету на 2018 рік в обсязі 2 мільярди 970 мільйонів, або лише 30-60 відсотків від її бюджетного запиту. За результатами погоджувальної наради, що відбулася 16 серпня цього року в Міністерстві фінансів, було узгоджено в запровадження у 2018 році нової бюджетної програми Національної академії наук України, підтримка розвитку пріоритетних напрямів наукових досліджень і обсяг фінансування був погоджений 700 мільйонів гривень. Ми вдячні Міністерству фінансів за започаткування нової програми.

Ця нова бюджетна програма спрямована на цільову підтримку інститутів, що отримали високі показники в результаті оцінювання ефективності їхньої діяльності за новою методикою, що відповідає європейським стандартам, забезпечення виконання найважливіших для держави прикладних досліджень, наукових розробок з високим ступенем готовності, в тому числі в інтересах національної безпеки та оборони, придбання новітнього та модернізації існуючого унікального наукового обладнання, проведення спільних досліджень і розробок з міжнародними науковими організаціями, забезпечення участі у вітчизняних дослідників і міжнародних наукових заходах, підтримку талановитої молоді.

Але проектом Законом України про Державний бюджет на 18-й рік, обсяг фінансування Національної академії наук за рахунок коштів загального фонду в 2018 році визначено в сумі 3 мільярда 523 мільйони гривень, в тому числі 500 мільйонів гривень для виконання нової бюджетної програми "Підтримка розвитку пріоритетів в напрямках наукових досліджень". Тобто на 200 мільйонів менше попередньо погодженого.

Проведені розрахунки показують, що в проекті Держбюджету на 18-й рік нашій академії вкрай необхідно збільшити видатки на 650 мільйонів за такими бюджетними програмами: 1030, це "Фундаментальні дослідження і прикладні розробки" і так далі, на 423 мільйони, в тому числі для

забезпечення виплат заробітної плати 270 мільйонів, та капітальні видатки 133 мільйони.

За бюджетною програмою 1020 "Наукова організаційна діяльність Президії" на 16 мільйонів гривень, в тому числі для забезпечення виплат заробітної плати 14 мільйонів гривень.

За програмою 1100 "Медичне обслуговування" на 160 мільйонів гривень для проведення державної наукової установи, центр інноваційних медичних технологій широкого комплексу міждисциплінарних досліджень безпечності та дієвості інноваційних наукових розробок в галузі медицини і впровадження їх у практику, з них 145 мільйонів за статтею капітальні видатки для придбання діагностичного обладнання та капітального ремонту корпусів. Крім того, на виконання Указу Президента України про відзначення 100-річчя Національної академії наук України, яким передбачено додаткові заходи, спрямовані на розвиток академії, зокрема, для забезпечення вчених службовим житлом. А це службове житло отримують в першу чергу молоді науковці. Просимо розглянути питання щодо поновлення в 2018 році бюджетної програми "Забезпечення житлом вчених НАН України", яка відсутня, в нашому бюджеті з 2012 року, та визначити видатки на її фінансування в сумі 50 мільйонів гривень. Це є питання надзвичайної ваги. Якщо хочете, то питання майбутнього нашої академії. Бо всім очевидно, що без кардинальних зрушень у питаннях підтримки наукової молоді, а це насамперед вирішення житлової проблеми, ні академія, ні наука в Україні в цілому майбутнього не матиме.

Вельмишановний Олександр Володимирович! Шановні колеги! Не можу не сказати про те, що подальше недофінансування нашої академії, яке вже стало хронічним, може мати катастрофічні наслідки. В результаті оптимізації структури, як наукових установ, так і академії в цілому, відбулося суттєве скорочення чисельності представників академії. Лише за останні два роки воно складає близько 25 відсотків, але при цьому наші

інститути працюють в середньому лише 80 відсотків робочого часу. Далі скорочуватися вже нікуди.

Але ми будемо продовжувати працювати над вдосконаленням структури та покращенням нашої роботи. Подальше оцінювання діяльності установ буде здійснюватися на основі нової методики, розробленої на основі європейських стандартів, яка, до речі, отримала високу оцінку при проведенні аудиту української науково-освітньої сфери Єврокомісією. Проведено пілотне використання цієї методики. 13 установ уже було оцінено. Створено відповідний офіс, який вже почав працювати. В цьому році буде піддано оцінюванню 28 установ. Тобто це якраз про те, що ми намагаємося вдосконалюватися і ми робимо певні кроки. Суттєво буде розширена міжнародна співпраця. Зокрема, будуть проведені спільні конкурси з дослідницькими фондами Франції та Німеччини, Польської академії наук, такими організаціями міжнародними як "CERN", та Міжнародний інститут прикладного системного аналізу, та багатьма іншими. І це дозволить відібрати найкращі проекти, оскільки буде здійснюватися паралельна подвійна експертиза, відібрати найкращі проекти, що відповідають світовому рівню.

Ми суттєво активізуємо впровадження наукових розробок. За браком часу не буду говорити про вже вжиті заходи, приведу лише як приклад видання каталогу наукових розробок, готових до впровадження. Він включає сотні наших пропозицій в найрізноманітніших галузях, зроблених за міжнародними взірцями, і містить всю необхідну потенціальному замовнику інформацію. І я з великим задоволенням хочу передати вам цей каталог.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

ЗАГОРОДНІЙ А.Г. Кілька слів про наші інші потреби, на які ми плануємо використати додатково запитувані кошти. Наша академія має близько 90 центрів колективного користування, оснащених вартісним

імпортним обладнанням, але вона потребує оновлення, обслуговування та ремонту, а також витратних матеріалів. Для цього нам потрібно додатково близько 90 мільйонів гривень. Без цього існування центрів колективного користування, на створення яких витрачено сотні мільйонів, втрачає сенс. Необхідно також оснастити референт-лабораторії для визначення генетично-модифікованих організмів, яка згідно з постановою Кабінету Міністрів має координувати роботу і забезпечувати методичну підтримку національної мережі ГМО-лабораторій. Для цього потрібнодесь 4 мільйона гривень. Вкрай актуальним є морські дослідження. Ви знаєте, що в зв'язку з окупацією Криму ми тратили дослідницький флот, і ми намагаємося поновити хоч те, що можемо. Для цього ми маємо відновити ці дослідження, для цього нам потрібно 12 мільйонів гривень. От на все це головним чином підуть запитувані нами кошти. Ми можемо дати детальні розрахунки щодо всіх наших пропозицій.

І, враховуючи викладене, Національна академія наук України просить збільшити обсяг видатків на академію за бюджетними програмами, зазначеними на 650 мільйонів гривень, та визначити фінансування в повному обсязі в 4 мільярди 173 мільйони гривень, в тому числі 2 мільярди 857 мільйонів для забезпечення виплат в повному обсязі заробітної плати.

Я хочу подякувати Лілії Михайлівні за розуміння цієї ситуації, за підтримку наших пропозицій. І дякую, дуже дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Анатолій Глібович. Я зараз до слова запрошую Широкова Анатолія Івановича, голову ЦК профспілки працівників НАН України.

ШИРОКОВ А.І. Спасибі. Шановні колеги, я хочу підтримати Олександра Володимировича, хоч як це не дивно буде почути від голови профспілки, про певний позитивний тренд, він все-таки є. Ми порівняли ВВП

на науку цього року – 0,18, на наступний рік поки що – вже 2,10. Ми бачимо, просування буде.

І вперше за багато років я хотів би сказати, що ми можемо подякувати заступнику міністра фінансів, про зустріч з яким казав Анатолій Глібович. Правда, по дорозі від домовленості десь 8 мільйонів втрачено, але ми з'ясували, що це не звини Міністерства фінансів.

Мені б дуже хотілося, та і академія вся мабуть мріяла, що нарешті у 2018 році для академії ми уникнемо такого ганебного явища, як режим неповного робочого часу, все, що з ним пов'язано, яке з 2015-го, 2016-го і в цьому році теж продовжується. Пробої по фонду зарплати минулого і цього року були десь під 500 мільйонів, під мільярд, те, що необхідно на стопроцентну зайнятість тих людей, які вже залишаються після скорочень, це 285 мільйонів. Вже бачимо, значно менша сума.

Але, шановні члени комітету, я думаю, що з вашою допомогою ми повинні докласти всіх зусиль. Якось негоже буде, коли ми будемо відзначати урочистості, і народ буде розповідати все, що він думає про ту ситуацію. Зрозуміло, що ми фінансуємо і держава фінансує не заробітну плату, а фундаментальні, прикладні і пріоритетні дослідження. Але ж ні ті, ні інші, ні треті не відбуваються без науковців. І ми вже не ведемо поки що розмову про підвищення оплати праці, так як вимагає норма, 36 стаття нашого закону. Хоча б з тими коефіцієнтами, з тією тарифною сіткою, як є, але у 2018 рік треба увійти все-таки в режимі повного робочого часу. І в цьому відношенні, Олександр Володимирович, шановні члени комітету, ми сподіваємось на вашу підтримку. І розуміємо, що це залежить багато в чому від позиції бюджетного комітету, Мінфіну і в цілому Кабінету Міністрів. І будемо сподіватися на підтримку і розуміння Прем'єр-міністра з викладених проблем. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Анатолій Іванович.

Запрошую до слова Заболотного Дмитра Ілліча, віце-президента Національної академії меднаук України, будь ласка.

ЗАБОЛОТНИЙ Д.І. Доброго дня, вельмишановний Олександр Володимирович, депутати, всі присутні! На сьогоднішній день те, що було проектом по закону, 2 мільярди, я буду трошки закруглять, щоб цифри... 2 мільярди 200 мільйонів гривень по чотирьом бюджетним програмам. Я скажу зразу, що це третина того, що необхідно.

Перше, це фундаментальні дослідження. На слідуючий рік планується 200 мільйонів. Слідуюче. 1060 – це діагностика лікування. Мається на увазі, клініка – 1 мільярд 400 мільйонів. Слідуюча, організаційна діяльність президії – 17 мільйонів. І реалізація пілотного проекту щодо зміни механізму фінансування, мабуть, чули про те, що такі основні наші інститути, як Амосова, Шалімова, Стражеско і нейрохірургії, переходять на нове фінансування. Їм виділено в цьому році 200 мільйонів, на слідуючий рік планується 600 мільйонів.

Я не буду повторяти те ж саме, хто сьогодні говорив про науку. Абсолютно, якщо говорили ми сьогодні про неповний робочий час. Також у нас скорочено і в цьому році, кожен п'ятий науковий співробітник, а ті, що залишилися, вони працюють на 0,5-0,25. І ви знаєте, деколи просто незручно, я вже тут ... ви це чули не один час. І ви знаєте, коли наукові співробітники у нас, це ті ж самі відомі хірурги. Амосов, Шалімов – це теж були наукові співробітники. І зараз ті, що зайняли їх місця і оперують так же само. Представляєте, вони працюють на 0,25, а якщо він пенсіонер, 62-63 роки, 0,25 ставки.

Я ще директор інституту отоларингології, я вам скажу, що у нас глухих дітей ми в основному оперуємо, у мене є два пенсіонери, яким по 62 – по 0,25. Просто... І так у всіх інститутах, це не тільки, 36 інститутів.

І тому я б сказав, що у нас основні гроші забирають якраз клініки. Тому що оці клініки, які залишилися у нас із 36 інститутів в 31-му, я думаю,

що більшість теж із вас знає. Ви розумієте, це основні центри, які на сьогоднішній день залишились в медицині, по якому б напрямку сьогодні не звернулись, практично на Україні можна зробити, знову ж я кажу, практично, не все, але можна надати допомогу. Молодь у же зараз вчить німецьку і англійську мову починаючи із мед університетів і держава, отримується так, що ми готуємо наших студентів, вони приходять до нас, навчаються, вони підтягують мову і вже спеціалістами їх просто забирають в любую країну. Я вже не кажу там про Польщу, у нас вони від'їздять і Німеччина, і Франція.

І тому на превеликий, я кажу, жаль, от такий стан, тому як я казав третину те, що необхідно, це також майже, от ми в цьому році теж були, в цьому році у нас було 2 мільйони, на наступний рік, я ж вам сказав, що 2,2 мільйони. Мільярди, вибачте, 2,2. Враховуючи те, що я вам зараз от сказав, Національна академія просить збільшити на 3,7 мільярда на наступний рік, я ще раз кажу, це в основному іде стільки на клініки тому що на саму науку у нас сьогодні є, у нас сьогодні 200 мільйонів потрібно для того, щоб все було 800, ну хоча би, щоб було 300 мільйонів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую Дмитро Ілліч.

Запрошую до слова Володимира Павловича Тихого віце-президента Національної академії правових наук України. Будь ласка.

ТИХИЙ В.П. Шановні колеги, Національна академія правових наук підтримує запропонований проект рішення з одним зауваженням. Будь ласка, зверніть увагу, в першому пункті, точніше, в другому, констатуємо порушення чинного законодавства так, як і в описовій частині. А в третьому пункті – заклик дотримуватися. Мабуть, редакційно треба, з точки зору права, написати "привести у відповідність з діючим законодавством у цій сфері". А закликати, що дотримуватися і тільки у сфері освіти і науки, нехай, але привести у відповідність з діючим законодавством. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

Шановні колеги, прошу народних депутатів. Хто? Олексій Олексійович. Олексій Олексійович Скрипник, народний депутат України, будь ласка.

СКРИПНИК О.О. В мене виникає дуже стійка асоціація. Приблизно, років десять назад я випадково попав у вертольотну частину і бачив наших солдат, і в мене таке складалося враження, що це спеціальний санаторій для того, щоб просто, такий більш концентраційний табір нагадував по тому, що батьки приїжджали і кормили дітей, які служили в армії. Нам була потрібна війна з Росією для того, щоб зрозуміти, чому ми, якщо ми не хочемо годувати чужу армію, чому ми маємо годувати свою.

Чому я про це згадав? Коли знищували всі армійські вузи, у Львові вдалося спасти Інститут Сагайдачного, Інститут сухопутних військ за рахунок того, що перевели його на кафедру, став він підрозділом "Львівської політехніки". І років п'ять відбивали бажання і добродійних ідіотів, і різної сволоти, які хотіли його знищити для того, щоб він був в рамках університету "Львівська політехніка". І, дивлячись зараз на стійкий тренд, якщо говорити відверто, да, а тренд існує по тому, як неспадаючий тренд фінансування Академії наук, мені чомусь здається, що одним з можливих виходів з ситуації була б все ж таки реальна ідея по створенню не фіктивних, а реальних дослідницьких університетів, реальних, і передача частини, хоча би, інститутів Академії наук в рамках техуніверситетів, тому що, якщо ми хочемо зберегти... Я... є, конечно, звіти, але є реальність, коли ти заходиш в академічні вузи і бачиш дослідження, дійсно, серйозні дослідження, ніхто не має проти того, що робиться, тобто там є дійсно реальні вчені, з гарними статтями міжнародними, з згаданими індексами і все інше. Але стан самих інституцій, стан всього того, він просто катастрофічний. Катастрофа, давайте будемо відвертими.

І, на жаль, частина вини лежить в тому числі на Академії наук, яка самозамкнена організація, яка не хоче оновлюватися, бо вам дуже комфортно, і ви поступово перетворюєтеся в інститут геронтологічних наук, де в принципі медичне забезпечення стає самим головним питанням. Вибачте, що я такий жорстокий, але хтось мусить вам це сказати.

Тому питання є дуже просте. Ви мусите, з одної сторони, думати про те, як мінятися самі з середини, тому що, повірте, не тільки одна, міністр фінансів Яресько була не задоволена... Ми два роки назад реально відбивали від взагалі знищення Академії наук. У неї взагалі було питання: для чого ви існуєте. І, якщо ви пам'ятаєте, були ті матеріали, рекламні матеріали, ясно, це рівень набагато кращий, пам'ятаєте, що одне дослідження стосовно продовження роботи атомних електростанцій по сумі було суттєво вище, ніж трата на всю Академію наук.

Якщо все ж таки ми не будемо думати зараз, яким чином міняти, модернізувати Академію наук, яким чином продовжити, то у нас буде та сама ситуація, що з армією. Тобто наступить такий час, коли суспільство, держава і керівництво по тих чи інших перчинах, я сподіваюсь, позитивних, вдруг очнётся і зрозуміє, що їм потрібно буде наука, а тих, хто може робити ту науку, не буде, один з виходів, який я бачу, це хоча би частково об'єднання особливо тих вузів, яких там залишилося, наскільки я знаю, у Львові інститут прикладних проблем математики. Скільки там залишилось, 16 людей реально працюючих? В інституті, перепрошую, в інституті залишилось скільки там працює реально? Більше? Ну, величинний порядок. Ні-ні, справа ж не конкретно в, я просто можу назвати, я не хочу називати, я кажу, я трішки пройшовся по львівських інститутах академії наук і зрозумів, що це зараз, вибачте, перетворилося в здачу орендованих помешкань, де головна дохідність іде з того, що здаються помешкання комерційним компаніям.

Тому, якщо не приймати радикальних мір і залишатися в тому тренді, в якому є, ви самі, ви достатньо навіть з врахуванням ефекту насиченості, ви можете порахувати, скільки років залишилося для того, щоби у нас в Україні

або по природних причинах, або по причинах скорочення фінансування у нас не буде ні одного академіка. Вибачте, що жорстоко, але кажу, хтось повинен починати цю розмову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні...

_____. Я не знаю...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні-ні. Я перепрошую, я не надавав слово.

Слухайте, давайте ми домовимось так, закінчуть дискусію народні депутати України, після цього ми подивимось, може, ви ж почуєте, будуть різні точки зору. Шановні колеги, ну ми ж ведемо дискусію, кожен народний депутат має на свою точку зору, навіть хтось проти Президента, хтось проти Прем'єр-міністра, це не говорить про те, що... Ми, Україна, тим і сильна, що має різні точки зору.

Так, Ірина Мирославівна, будете?

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я солідарна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Солідарна. Добре. Під стенограму тоді, що ви солідарна, будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Солідарна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарас Дмитрович... Ви, Лілія Михайлівна, хочете? Тарас Дмитрович, будь ласка, народний депутат України.

КРЕМІНЬ Т.Д. Шановні колеги, я не солідарний з усім тим, що несе в собі деструктив.

Я не знаю, коли Олексій Олексійович останній раз був в одному з інститутів Національної академії наук, можу запросити в Інститут літератури, в Інститут української мови, Інститут мовознавства, Грушевського, 4. І ви побачите, що в умовах мізерного фінансування старі наукові школи, вони знищуються, молодь після аспірантури не залишається і фактично ми дійшли до того, що ми не можемо дописати навіть десятитомне видання Тараса Шевченка. Тому перспективи десятитомного чи багатотомного видання Лесі України, до чергового ювілею, збірника елементарних наукових праць до 100-ліття Національної академії наук може так само бути під великим запитанням.

Питання ефективності і тих дискусій, починаючи з 2014 року, наскільки спроможними можуть бути окремі інститути Національної академії наук, наскільки ефективним та дієвим є звіт міжнародних організацій стосовно діяльності Національної академії наук, це продовження нашої дискусії, яку ми з Максимом Віталійовичем порушували в тому числі перед засобами масової інформації і так далі, ну і зрештою співпраця з нашим комітетом, де є профільні заступники, які відповідають за науку. Але це не має відношення до обсягів фінансування.

Ми спілкувалися з колегами. В принципі, нам не вистачає, напевне, такого. Нам би мати песимістичний бюджет, нам би мати реалістичний бюджет, ну і, звичайно, якийсь за межами нашої реальності, бо, наскільки я розумію, потреби у нас зростають в залежності від зростання мінімальної заробітної плати, енергоносіїв, багатьох інших показників. Хоча би повинні розуміти, що наука так само як і освіта, вона не може бути неефективною. Неефективним може бути стан фінансування, в результаті чого ми можемо отримати такі результати. Ну от, наприклад, що мене найбільше обурює, що ми просимо хоча б поміняти там парк окремих комп'ютерів, ми просимо підтримати видатки для керівництва тієї або іншої академії наук, що ми переживаємо з те, що впродовж 10 років не будується і не передається житло для молодих спеціалістів. Ми переживаємо за те, що ми не виконуємо

міжнародні зобов'язання. Так, врешті-решт, нам треба поставити питання руба перед Міністерством фінансів і чіткіше заявляти про свої потреби для того, щоб це насправді було. Тому я вважаю, що проект, який пропонує Міністерство фінансів, він має місце бути. На превеликий жаль, нема до кого апелювати протягом останніх трьох років, Мінфін не цікавиться нашим комітетом. Тому я вважаю, що можна взяти його до відома, я не вважаю, що його можна підтримувати, але я вважаю, що у нас повинні бути як оптимістичний... песимістичний, реальний бюджет.

Разом з тим ми прекрасно розуміємо, що є дуже багато питань, дотичних до сфери освіти і науки. Наприклад, питання, що пов'язані з системою освіти у військових закладах, в системі аграрної освіти, там, і так далі.

В тому числі ми прекрасно розуміємо, що є змішані напрямки на зіткненні діяльності Національної академії наук чи закладів Міносвіти з підприємствами "Укроборонпрому". І, наприклад, якщо ми сьогодні будемо розглядати ідею про окремий рядок фінансування Київської політехніки, то це тільки завдяки тому, що наш комітет за підтримки Міносвіти все-таки домогся тісної співпраці з "Укроборонпромом". Але насправді величезний потенціал наших академічних установ, інститутів Національної академії наук, нами до кінця, насправді, не те, що ми не збагнули, ми насправді не змогли розкрити.

Можна було б говорити і про такі міжнародні зобов'язання, як перед світовою організацією ЮНЕСКО. От у Львові, наприклад, близько 20 таких об'єктів, на півдні України жодного, хоча у списку Національної академії наук і структурі вищих навчальних закладів України є у нас суб'єкти, які понад 10 років перебувають в попередньому списку ЮНЕСКО.

Я – патріот свого міста, своєї області я скажу, що сьогодні, наприклад, 190 років нашій Миколаївській астрономічній обсерваторії. Яка 10 років перебуває в попередньому списку, немає грошей на заробітну плату, ризик скорочення колективу, є ризику того, що цей об'єкт буде приватизований, і

ми, насправді, можемо це все втратити. І таких прикладів, я думаю, дуже багато, і ми повинні називати речі своїми іменами. І те, що ми свідомо перетворюємо Академію наук у геронтологічний інститут, це в тому числі і наша відповідальність.

І ще одна така дуже важлива річ. Насправді, фінансування Міністерства освіти і науки, це скажемо так, це не тільки основні напрямки, які пов'язані, в тому числі, з тими реформами, до яких має відношення наш комітет. Це, зокрема, такі речі, які пов'язані із ефективною експлуатацією спортивних приміщень та обладнання.

От у нас є проблема по місту Миколаєву, держава профінансувала спортивні об'єкти, які можуть тягнути на спортивний комплекс олімпійської підготовки. Ми не проголосували своє звернення, щоб провести студентську універсіаду за декілька років, але ми не маємо перспектив. Не маємо перспектив, бо немає чіткого визначення, чи потрібен нам спорт студентський, чи не потрібен, чи нам треба розвивати фізичну культуру і спорт, чи не потрібно.

І величезна проблема ще полягає в тому, що органи місцевого самоврядування, які отримали необмежені можливості, і даруйте за слово, певну наглість, їм простіше сьогодні майно, і Академія аграрних наук, і Національна академія наук, і у вищих навчальних закладах, які мають статус національного, просто приватизувати, перевести їх в ступінь об'єктів з метою так званого ефективного управління. Насправді, це є теж величезний ризик, який ми так само повинні підтримувати.

А те, що величезна біда із тим, що, наприклад, ваш інститут не має належного фінансування, це навпаки, ще більше підсилює проблему, бо ми в тривалому очікуванні медичної реформи. І я думаю, що Мінохоронздор'я так само не буде мати відповідні обсяги фінансування. Це означає, що перед нами стоять комплексні ризики. Я думаю, що парламент повинен в цьому розумінні так само об'єднатися для того, щоб не тільки знайти голоси для підтримки нових законів, але для того, щоб Закон України "Про Державний

бюджет на 18-й рік" був максимально прагматичним, він відповідав параметрам і потребам не тільки суспільства, але і тих речей, які зможуть випереджати розвиток нашої України на найближчі 5-10 років. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Тарас Дмитрович.

Володимир Михайлович Литвин, народний депутат України.

ЛИТВИН В.М. Шановні колеги, я за всього бажання не можу поділити тут оптимізм. Прозвучала така теза "позитивні тренди", зокрема Анатолій Іванович. Анатолій Іванович, як ми ще будемо говорити про ці позитивні тренди, то я думаю, що Академія наук до сторіччя не доживе. Це перше.

Друге. Я дивлюся на бюджет, побіжно так, наче б показники зростання є, да? Але хто порахував співвідношення місцевих бюджетів і, власне, державного бюджету? Візьмемо систему освіти. В минулий рік було 20 відсотків з держбюджету, зараз майже на 2 відсотки менше. І розповідають всім... Розумієте, це як загальне правило, всі співають про те, що вирости місцеві бюджети. От я постійно не те, що хожу, а повзаю на окрузі, як і бачу, мої колеги, за рахунок чого вони вирости? Що хоч бодай одне підприємство створилося, якісь робочі місця з'явилися? По-перше, там нікому працювати, якщо робочі місця є, то п'ють, а якщо перестав пити, поїхав у Польщу. А це просто субвенції з державного бюджету передали об'єднаним територіальним громадам, і вони вирости на відповідні суми, бо в районі вже немає що передавати. Хоча при цьому повинен сказати, треба було ліквідувати районні адміністрації, районні ради як клас, бо, скажімо, в мене на окрузі залишилося одне селище, яке не увійшло в ОТГ, у два, точніше, але районна адміністрація функціонує і районна рада також працює. Вони кажуть, ми грошей на своє утримання ще знайдемо.

Далі. Інфляція, в цьому році вже 16 відсотків. Да? Курс гривні 30 заклали. Якщо брати наукову і інноваційну сферу, що вони можуть закупити, яке вони можуть мати обладнання?

І відносно Національної академії наук України. Як людина, яка має певну причетність, я можу сказати, що молодим людям, які з'явилися, когорта, і які, я буду брати гуманітарну сферу, здійснили, що називається прорив, їм нічого не залишається, як тільки і виїжджати на територію. Якщо він повинен щотижня писати заяву, щоб без оплати йому надали відпустку на два дні. Вони працюють, значно менше стали і працювати.

Це дуже добре, що Ліля Михайлівна сказала про викладачів вузів. Але з 1 вересня 2018 року і 400 мільйонів гривень. Я казав і ще раз кажу, 400 мільйонів, які собі депутати з барського плеча кинули на утримання своїх політичних партій, очевидно це якраз було б те, що потрібно було б для системи освіти. Я звертаюся і до керівництва комітету, виступіть з ініціативою, куди вже ті гроші можна дівати, рекламувати політичні партії? Люди, коли обирали їх, вони не знали, що вони будуть утримувати політичні партії. Кажуть, що це європейська норма, то треба спочатку мати європейські партії, а потім говорити про європейські норми.

Національна академія наук медична – це просто біда. Це просто біда, убивають надію у людей, що вони можуть вижити. Я думаю, що кожен з нас зіштовхується із масою звернень людей у яких хвороби непереборні, я вже там набрид як і всі інші в академії наук. А вони говорять: "У нас нуль. Взагалі нічого нема, ми обстежити можемо, а далі рухатись, ми не можемо". Скажіть, будь ласка, людині на встановити стенди, яких, до речі, Міністерство охорони здоров'я не закупило до цього часу, за кошти 2015 року. А ми реформу проводимо і всі тут аплодуємо, ну, це вже такі емоції.

Але я хочу сказати і про Академію наук. От, шановні колеги, а я думаю, що хто б як Академія наук, могла б подивитися, маючи таких спеціалістів, в тому числі в питаннях бюджетної політики і як мінімум показати, за скільки у нас за останній час виріс адміністративно-бюрократичний апарат, ми будуємо бюрократичний капіталізм в Україні і фінансування на який іде колосальне. Ми сьогодні будуємо поліцейську

державу, якщо подивитися, що витрачається в нас на силові структури без Міністерства оборони, то за всіма міжнародними стандартами це поліцейська система, це поліцейська держава. Якби Академія наук врешті-решт наважилась, люди авторитетні, хоча б раз сказати отаку оцінку, я думаю, що люди прислухались би, бо на політиків вони вже не звертають уваги, оскільки ті кажуть, що ті борються за свої майбутні місця в українському парламенті.

Тому я підтримую те, що ми тут пропонуємо в цих пропозиціях. Але разом з тим, я думаю, що навряд чи воно буде враховано, це такі реалії, бо я думаю, що слід очікувати ще більше обрізання видатків на сферу, якою опікується наш комітет з врахуванням не зовсім гарних процесів.

І останнє. Тут прозвучала тема відносно продовження терміну об'єктів підвищеного ризику. Президія академії, наскільки мені було останніми днями, знову там ішлося про те, що видає рекомендації про те, що треба продовжити термін функціонування наших атомних станцій. Я думаю, що вчені, які після засідання Президії обмінювалися думками і кажуть: "Якщо так будемо далі іти і витягувати до останнього, то колись ми можемо мати зовсім непередбачувані наслідки". Бо я думаю, що багато в чому входять у нинішню складну ситуацію і ці терміни продовжують. А воно ж треба сказати, а де межа, що вже не можна продовжувати цю роботу. Але це я сказав просто принагідно. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Володимир Михайлович.

Міністр освіти і науки.

ГРИНЕВИЧ Л.М. Я б хотіла підтримати тезу Олександра Володимировича про рух в дві сторони. Тому що підтримуючи те, що фінансування Національної академії наук могло б бути значно більшим, і зараз воно є недостатнім, і ми готові бути таким адвокатом. Тому що нам досить подивитися на сукупну кількість грошей скільки виділяється на

українську науку. Це мізерно мало порівняно з нашими зобов'язаннями, і зокрема, закону.

З цієї точки зору ми завжди будемо підтримувати думку про те, що треба збільшувати фінансування науки. Але має відбутися те, про що ми домовлялися на зустрічній з Прем'єр-міністром. Треба засвідчити, що Національна академія наук не вийшла з якимись конкретними пропозиціями щодо оцінки роботи наукових інституцій. Наприклад, ми бачимо ситуацію, коли іде скорочення, наприклад, посадових одиниць однаковою мірою між усіма інститутами незважаючи на результативність їхньої роботи.

Можливо, це з точки зору того, щоб це всім подобалося, тобто всі страждають однаково, можливо, з цієї точки зору правильно, але з іншого боку, це такий соціалістичний підхід. Тому що, якщо інститути, які мають реальні результати досліджень, і ті, які, на жаль, не можуть похвалитися в своїй сфері такою результативністю, ми як Міністерство освіти не втручаємося в справи Національної академії наук, але будемо працювати спільно для того, щоб все-таки лобіювати інтереси науки. Тільки ми просимо, будь ласка, вийдіть-таки з зустрічними конкретними пропозиціями, тому що нам нічого зараз відповісти Міністерству фінансів і прем'єру, крім одних волянь "Збільшіть фінансування!". І вони нам у відповідь кажуть: "А де ваші пропозиції?"

Тому я би просила, щоб давайте ми будемо, дійсно, забезпечувати оцей рух. Тоді ми маємо більше значно підстав голосніше, голосніше і голосніше заявляти про необхідність збільшення фінансування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Лілія Михайлівна.

Шановні колеги, дозвольте коротко визначити свою позицію. Ви бачите, позиція балансована, яка представлена в проекті рішення. вона там є. Але що я хочу додати дуже важливо? Я дуже багато думав після засідання у Прем'єр-міністра і в тому жовтні, що ж необхідно все-таки робити для того, щоб вийти з цієї ситуації. Позиція перша. Ми абсолютно займаємо чітку

позицію, що норми закону повинні виконуватися чітко. Якщо написано "1,7 відсотка", він повинен бути 1,7. Якщо написано там "7 відсотків" – 7 відсотків і так далі. Це перше.

Якщо є гарантія Конституції щодо фінансування там безкоштовного навчання воно повинно бути виконане. Але що я пропоную. От я хочу, щоб зараз мене почули, бо ми дуже багато розмовляємо про це з нашими колегами, які будуть голосувати, які будуть якраз чи підтримувати ці позиції, чи ні. Так от багато хто... і сьогодні була така ж дискусія до комітету, ніхто не хоче фінансувати позицію, наприклад, "Президія Академії наук". Ніхто не хоче фінансувати позицію, яка пов'язана з медичним обслуговуванням. Ніхто не хоче... і так далі.

Але це є відповідний шанс, коли ми можемо і ви б запропонували цю модель, наприклад, коли чітко всі будуть хотіти фінансувати, наприклад, Тарас Дмитрович, це є відповідь на це питання контрeversійні, яке було. От десяти томик Тараса Шевченка готовий фінансувати, а президіум ні. Нові види озброєння готові фінансувати, а просто будівлі ні, готові фінансувати гуманітарні розробки, готові фінансувати інформаційні системи захисту України, готові фінансувати і так далі. Тобто у вас великий науковий потенціал, великий, ви – еліта, яка ще перейшла з тих років, які називалися радянськими. Запропонуйте модель і тоді, наприклад, те, що ми зараз ведемо мову про атомну енергетику. О'кей, нехай Міністерство енергетики купує відповідну розробку і бачить, якщо вона у вас купує, ця інтелектуальна власність, яка вами створена, це буде коштувати, наприклад, там півтора, два мільярда гривень, а якщо вона буде купувати це у Ізраїлі, наприклад, це буде коштувати 2 мільярди доларів, це абсолютно нормальний підхід.

Я хочу просто звернути увагу на "Укроборонпром", досвід, коли у 2014 році прийшли, мінус 300 мільйонів, це робота того холдингу і тих заводів, які там були. Сьогодні це не просто плюс 8 мільярдів гривень, це головне, армія отримає відповідне озброєння, армія отримає відповідне наповнення і так далі.

Шановні колеги, ми будемо захищати норми закону. Я взагалі вважаю, що ми не повинні захищати якісь персоніфіковані речі, ми повинні захищати, є норма закону, віддайте ці кошти і ми так і аналізували, написано по закону, так віддайте ці кошти. Але в мене до вас пропозиція, ми хочемо вас підтримати, розуміючи, що не можна втратити інфраструктури, не можна втратити такий великий науковий потенціал. Будь ласка, запропонуйте модель, де ви будете просити кошти не на будівлі, не на медичне обслуговування, а будете просити кошти на те, щоб зреалізувати ті чи інші проекти, які ви маєте. У вас же була виставка, ми те бачили. Будь ласка, у вас будуть купувати нове медичне обладнання.

Щодо, наприклад, Національної академії медичних наук. Я хочу сказати, що держава б з задоволенням би фінансувала не закордонні страни, унікальні операції. Пам'ятаєте, да, ми виділяли якраз, 6006, 198 мільйонів на закордонні операції для наших людей. Ми б просто профінансували би, наприклад, Національну академію медичних наук України, яка би зробила ці унікальні операції. Тобто кошти є. І держава готова, і комітет готовий підтримати фінансування ваших передових розробок. Але так і ставте позиції, фінансування абсолютно конкретних речей.

Більш того, ви скажете, а математика і так далі. Та, послухайте, той же Google, чи пошукові машини, там головне ж не код, там головне математичні моделі які дозволяють, наприклад, організувати відповідний пошук інформації, сортування і таке інше.

Шановні колеги, є рішення комітету, ми зараз його проголосуємо. Але я хочу, щоб всі нас почули. Є спільна позиція і народних депутатів, і міністра освіти, і міністерств, ми разом, ми разом, бо ми відповідальні за те, що ми зараз робимо. Я прошу, давайте... Я прошу більше дискусію тут не розгортати, я думаю, ми один одного почули.

Ну, давайте як виняток, Анатолій Глібович, будь ласка.

ЗАГОРОДНІЙ А.Г. Дякую, Олександр Володимирович. Дуже коротко, я хочу рефлексувати на ті коментарі і зауваження, які були.

Значить, щодо передачі академічних інститутів під університети. Ідея не нова, вона була реалізована, зокрема в Грузії. І позитивного це нічого не дало. Був знаменитий Інститут математики імені Мусхелішвілі, зараз про досягнення грузинських математиків ніхто не говорить. Був знаменитий Інститут фізики імені Андронікашвілі, теж досягнення практично не помітні. Тобто... І причина, напевно, не в тому, що їх передали в університет, а при тому, що фінансування приблизно залишилось на тому рівні, яке було тоді, коли вони були в академії. І тут так само, якщо ми передамо інститути під університети, але фінансуватися вони будуть так, як фінансується зараз наука в університетах, то від цього нічого кращого не буде.

Ну і, от, ви навели приклад, Олексій Олексійович, це Інститут сухопутних військ, це тепер він знову ж є не при Політехніці, а як окремий інститут, і це говорить про те, що як окремий інститут, а не при університеті, він теж вартісний, і можливо, навіть кращий.

Тому я би просив бути дуже обережним от при, так би мовити, вирішенні цього питання, віддавати під університети чи не віддавати.

Значить, Лілія Михайлівна зауважила, що ми якось повільно дуже просуваємося в тому, щоб запропонувати, показати наші зміни. Але, повірте, зараз ці зміни є, ми повільно запрягали, але сподіваюся ми швидше поїдемо. Зараз ця нова методика, яка схвалена, як я вже говорив, Єврокомісією, ну при перевірці Єврокомісії, вона пройшла апробацію створено офіс. Тобто це є просте таке значить формальне оцінювання, і вже це відчувається.

В цьому році буде 29 інститутів оцінено за цією методикою. І оттоді ми побачимо. Тому що, ну просто з голови взяти і сказати, об'єднати той інститут з тим, з іншим, це все буде не зовсім правильно. А коли буде ґрунтовне оцінювання, при цьому в цих експертних оцінках будуть брати участь головним чином не вчені, науковці з академії, це будуть науковці від вищої школи, від галузевої науки, там, де це потрібно. І рішення буде

приймати знову ж таки не Президія Національної академії наук, а комісія з оцінювання діяльності, куди ми запросили і ще підтвердимо запрошення всіх представників, і Комітету Верховної Ради, і Міністерство фінансів, і Міністерство науки. Будь ласка, значить всі стейкхолдери потенціальні. Там будуть представники бізнесу наукоємного. Тобто ті потенційні споживачі тих розробок діяльності. Тобто ми рухаємося в цьому плані. Можливо, я так би мовити, сумбурно про це сказав в своєму виступі.

Значить, стосовно реакторів. Володимире Михайловичу, повірте, що це питання вивчається дуже ретельно. Звісно, завжди є небезпека, що при продовженні терміну експлуатації може щось трапитись недобре. Але люди працюють дуже і дуже відповідально. Зразки, свідки вивчаються і досліджуються дуже ретельно на розрив, на охрупчення, ядерні матеріали досліджуються найретельнішим чином. Тобто ми сподіваємося, що все-таки наші науковці це роблять дуже добре. І, до речі, ну так само і Сполучені Штати продовжують термін експлуатації своїх енергоблоків на 30 і навіть до 50 років. Знову ж таки це має бути обґрунтовано. Ну чи брати гроші з Мінпаливвугілля, мабуть, що навряд чи вийде, тому що ці дослідження і висновки продовження терміну експлуатації вони, так би мовити, робляться спільно науковцями академії, представниками міністерства. Тобто ми працюємо разом, бо окремо було би складно. Так що...

Ну і наостанок скажу, що ситуація в академії, дійсно, дуже складна. Олексій Олексійович десь в чомусь правий, але катастрофи і колапсу немає. Люди приходять працювати попри те, що вони на 80 відсотків зайняті, вони приходять працювати ще й в суботу. Є патріотизм такий науковий. І от на цих людях воно поки що все тримається і тут не дати йому потрібно загинути. Якщо буде відповідна підтримка, то тоді ми зіпнемося на ноги, ми не впадемо остаточно на коліна. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Анатолій Глібович. Але я просто хочу сказати. Ну слухайте, ну держава готова там... чи держава, чи інвестор платити 300 мільйонів євро за те, щоб зробили проект, наприклад, автобану Львів-Херсон. Ну, наприклад. Чому Міністерство енергетики, і воно буде це закладати, заплатити за інтелектуальну власність, яка пов'язана з проектом того, як продовжити ще там на 10-15 років роботу атомної станції.

Все! Шановні колеги, я думаю.... Я дякую всім за дискусію. Дискусія.... Наприклад, от Національна академія педнаук України. Ну послухайте, там з задоволенням... і це може бути закладено фінансування, наприклад, нової електронної дистанційної, дидактичної моделі, наприклад, яка буде представляти відповідні там ресурси академічні і так далі.

Шановні колеги, є пропозиція, дивіться, проголосувати і прискоритись. Чому? О 18.30 засідання у Голови Верховної Ради щодо формування порядку денного на сесію осінню. Тому я повинен буду йти. Тому давайте проголосуємо.

Хто за такий проект рішення з урахуванням тих зауважень, які були зроблені? Рішення прийнято одноголосно. Тому ми будемо вести цю роботу.

Четверте. Тепер будемо швидко йти. Проект Закону про внесення змін до статті 62 Закону України "Про вищу освіту" щодо визначення частки студентів...

Ви повернетесь.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

Щодо визначення частки студентів, які мають право на отримання академічної стипендії (реєстраційний 6292). Від, я знаю, групи народних депутатів є помічник. Є помічник? Да, будь ласка. Дві...

ЛИТВИН В.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

ЛИТВИН В.М. Давайте таким чином ми поступимо, що ми на засідання комітету пришлемо своїх помічників, ви свого помічника, і вони будуть розглядати ці закони. Ну, у нас є ж робота. Чого я повинен слухати помічника?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, шановні колеги, послухайте, зараз...

Шановні колеги! Володимир Михайлович, я також звертаюсь до вас. Дивіться, зараз ситуація, коли працює бюджетний комітет, багато депутатів зараз, включаючи міністерство, відпрацює в бюджетному комітеті. Для нас головне, ну, на мій погляд, головне – представити позицію групи авторів в даному випадку. Якщо ви проти, ми не будемо розглядати це питання. Давайте проголосуємо розглядати це питання або ні. Але представник авторів проекту тут є. Я не проти. Тоді голосуємо.

Є пропозиція Володимира Михайловича в даному випадку не розглядати це питання. Хто за це, прошу проголосувати. Все, рішення прийняте. Сорі. Бачите, у нас демократія повна. Ну, я перепрошую. Зі всією повагою.

П'яте питання. Проект Закону про внесення змін до статті 62 Закону України "Про вищу освіту" (щодо визначення частки студентів, які мають право на отримання академічної стипендії). Народний депутат Одарченко Юрій Віталійович. Я його не бачу. Знімаємо це питання. Ну, ми ж не будемо тоді робити подвійних стандартів, так. Це зняли.

Далі. Шосте. Проект Закону про первинну медичну допомогу на засадах сімейної медицини. Народні депутати Сисоєнко, Яриніч, Кириченко, Березенко. Я не бачу народних депутатів. Знімаємо це питання.

Сьоме. Проект Закону про внесення змін до пункту 4 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких

законодавчих актів України" щодо фінансування загальноосвітніх навчальних закладів (реєстраційний номер 6645, від 23.06.2017). Народний депутат Кремень, Бриченко, Співаковський, Медуниця, Княжицький. Народного депутата Кременя, бачу.

Будь ласка.

КРЕМІНЬ Т.Д. Дуже коротко. Напевно, всі ознайомилися з фавбулою. Ми маємо два виїзних засідання нашого комітету до Миколаєва і до Івано-Франківщини. Крім того, були візит міністра освіти і науки Західної України, на Миколаївщину, в тому числі, де розглядалося питання фінансування населених пунктів, які знаходяться у гірській місцевості або у важкодоступній місцевості як це, наприклад, на території Миколаївщини. На півострові за 60 кілометрів від берега знаходиться унікальна, як на мене, в Україні школа, де чисельність населення менше 25 осіб, але в зв'язку з тим, що чи на законодавстві...

ГОЛОВУЮЧИЙ. В школи, в школі 25 осіб менше.

КРЕМІНЬ Т.Д. Да. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, ти сказав чисельність населення.

КРЕМІНЬ Т.Д. Ну, да. В зв'язку з тим, да, ця школа потерпає численні перетрубації. Мало того, немає перспектив створення повноцінного упорного закладу, бо найближча школа, яка може надати якісну загальну середню освіту, знаходиться ще кілометрів за 40. Перспектив прокладання асфальту немає, бо там пісок, ліс, вовки, море, ну, і так далі і так далі. То в період навігації цей заклад може ще більш-менш функціонувати. Коли замерзає вода, зрозуміло, що ситуація стає печальною.

Тому наша пропозиція колективом співавторів з тим, щоб внести зміни до відповідного Закону України, щоб корегувати перелік таких навчальних закладів, яким може бути надано дозвіл на отримання освітньої субвенції з чисельністю школярів менше 25 осіб окремою постановою Кабінету Міністрів України.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо, Тарас Дмитрович.

Позиція міністерства.

_____. Ми підтримуємо, за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, ну думаю, тоді голосуємо.

Хто – за, прошу проголосувати. Проти? Рішення прийнято одногolosно.

Восьме питання, проект Закону про внесення змін та Закону України про статус і соціальний захист громадян, які постраждали в наслідок Чорнобильської катастрофи. Доповідач Литвин, перепрошую, (реєстраційний номер 6656), народний депутат Володимир Михайлович Литвин.

Будь ласка.

ЛИТВИН В.М. Шановні колеги, чому виникла потреба в такій законодавчій ініціативі. В законопроекті пропонується встановити, що особам, які постійно проживали або постійно працювали, чи постійно навчались на території, яка до 1 січня 2015 року була віднесена до зони посиленого радіоекологічного контролю, за умови, що вони станом на 1 січня 1993 року проживали або відпрацювали, чи постійно навчалися в цій зоні не менше 4 років і є віднесеними до категорії 4 та щодо яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою. Цим особам видається посвідчення особи, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи категорії 1.

Справа в тім, що ця норма існувала. Але в 2014 році при прийнятті Закону про внесення змін, що втратили таким чином свою чинність, ця позиція із чинного закону була виключена. Але справа в тім, що значна частина громадян, які мали вже посвідчення потерпілих цієї категорії, вони мають онкологічні захворювання і вони проходили огляд в Центральній міжвідомчій експертній комісії МОЗ України, і отримали відповідні документи, і отримали відповідні преференції. Але після того, коли автоматично зліквідували дію 48 законів, чи призупинили цього закону, вони виявилися біля розбитого корита. І відповідно до того, що неможна приймати рішення, які б погіршили стан справ тих людей, які отримали документи...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте голосувати.

ЛИТВИН В.М. Пропозиція розглянути цей закон. Профільний комітет, який визначений був головним по чорнобильській тематиці, він розглядав. Запропонував підтримати за основу і в той же час запропонував врахувати ряд пропозицій науково-експертного управління, зокрема щодо уточнення назви закону, що можна буде зробити в разі позитивного розгляду Верховної Ради в режимі першого читання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

ЛИТВИН В.М. Просив би підтримати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, я думаю, тут зрозуміле питання. Є зауваження?

_____. Насправді, треба приймати нашу пропозицію...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Включіть, будь ласка, мікрофон.

_____. Але не можна передбачати позаконкурсний вступ. Ми від цього відійшли, даємо право вчитися за бюджетні кошти всім, хто вступив, хто пройшов конкурс. Але позаконкурсний вступ як такий по суті вже...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Михайлович.

ЛИТВИН В.М. Я в принципі думаю, що можна з цією ідеєю погодитись. Якщо ми вийшли на те, що у нас має єдиний критерій бути ЗНО, то взагалі я неодноразово виступав...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно...

ЛИТВИН В.М. ...цих питань говорив, що цим категоріям людей треба дати відповідні соціальні кошти, на відповідне утримання. Бо інакше ми перетворимо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно...

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...вищу школу...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми повинні розділити вступ від відповідного забезпечення.

ЛИТВИН В.М. Я погоджуюсь...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, все абсолютно правильно. Таким чином він законно вступає, бо здає ЗНО, але далі використовується можливість переведення через ЄДЕБО, це все прозоро відбувається. Всі бачать, чому ця людина, наприклад, перейшла з контрактної форми навчання на... Так?

_____. (Не чути) ...за основу з подальшим доопрацюванням. Це позиція міністерства.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні... Добре. Все. До побачення.

Голосуємо. Хто – за? Проти? Рішення прийняте.

Далі йдемо. Далі у нас дев'яте питання – проект Закону про внесення змін до статті 85 Бюджетного кодексу України щодо фінансування закладів загальної і середньої освіти, охорони здоров'я та можливості органів місцевого самоврядування визначати напрями використання бюджетних коштів відповідно до чинного законодавства. Автори: Вілкул, Колесніков, Павлов, Гальченко і Шпенюв. Авторів не бачимо, знімаємо це питання.

Десяте. Проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування...

Ні, вже прийняли рішення не розглядати без авторів. Так, Володимир Михайлович?

Ні, у нас... я проти подвійних стандартів. Якщо одне питання не розглядаємо, то і інше питання не розглядаємо. Все, тут позиція дуже проста.

Шановні колеги, я так бачу, я повинен закрити засідання, оскільки кворуму немає. Ще раз хочу сказати, я не буду порушувати Регламент. Немає кворуму, я зараз просто закрию засідання комітету.

Давайте одинадцяте питання дивимося. Доповідач – Писаренко Валерій Володимирович. Його нема. Знімаємо це питання.

Дванадцяте. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про статус гірських населених пунктів". Доповідач – Івченко. Його нема. Знімаємо це... *(Шум у залі)*

(Загальна дискусія)

Ні. Ні! Подвійних стандартів не буде. Все. Закінчили... *(Шум у залі)*

Ще раз хочу сказати, не буде подвійних стандартів. Ми проголосували, що без народного депутата питання ми не розглядаємо. Я був проти цього, хочу зауважити, але народні депутати, члени комітету прийняли інше рішення. Будь ласка, і я поважаю те рішення, з яким я не погодився. Але, шановні колеги, подвійних стандартів не буде. Я не хочу після цього від своїх колег вислухувати: "Чому в одному випадку ви прийняли це, а в іншому – ні?" *(Шум у залі)*

Я пояснював своїм колегам перед голосуванням. Я був проти того. Оскільки прийшов помічник, я вважаю, що він може представити позицію і так далі, але члени комітету вирішили по-іншому. Ну то соррі.

Тринадцяте питання. Проект Постанови про проведення парламентських слухань на тему: "Національна інноваційна система. Стан та законодавче забезпечення розвитку". Доповідач – Скрипник Олексій Олексійович. Нема доповідача. Соррі, знімається це питання.

Четверте. "Різне". Добре, що хоч кворум у нас є. *(Шум у залі)*

Чотирнадцяте – "Різне". Про внесення змін до Плану роботи комітету з питань науки і освіти на період сьомої сесії восьмого скликання.

Шановні колеги! Зараз, хвилиночку, подивлюся. Підтримуєте? Там, наскільки я пам'ятаю, це технічне питання. І ще там у нас було...

14.1. Про внесення... Ні, ні, у мене є. Про внесення змін до плану роботи. у зв'язку з надходженням до комітету низки нових законопроектів, поданих суб'єктами законодавчої ініціативи, а також на виконання раніше прийнятих рішень виникла необхідність внесення змін до плану роботи комітету. На підставі вище зазначеного підготовлено проект рішення про

внесення змін, будь ласка, він у вас є, до плану комітету на період сьомої сесії восьмого скликання, в якому враховані вище зазначені зміни.

Шановні колеги, є у вас тут зауваження якісь? Ірина Мирославівна? Тарас Дмитрович? Немає.

Тоді голосуємо. Хто – за? Дякую.

Наступне питання. Наступне питання стосується, зараз, хвилиночку. Про затвердження складу робочої групи з підготовки комплексного проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про вищу освіту".

На жаль, міністр освіти пішла, але Володимир Віталійович як перший заступник в курсі всього, ми домовлялись. Вчора, до речі, було робоче засідання групи і так далі. Ми побачили, що є можливість зараз разом відпрацювати, зробити три потужних блоки і одним законопроектом виходити на комітет, і виходити, як ми робили по Закону про освіту, відпрацювати все це і тоді робити ці доповнення. Бо за три роки ми побачили, скажімо, дуже велику кількість проблем, які пов'язані з імплементацією. Мені дуже не хочеться, щоб і надалі говорили, що Закон про вищу освіту виконується там на половину.

Тому є пропозиція, і ще раз, моя позиція тут така: максимально зробити широку цю робочу групу для того, щоб кожна людина, яка має зауваження, мала можливість майданчика для дискусії. Відпрацювали, все проговорили, прописали, після цього, якщо навіть потрібно провести круглий стіл, наприклад, ми його проведемо, так, як ми робили по сьомій статті. Пройде, значить, будемо йти далі. От перелік членів робочої групи у вас є.

Є зауваження? До речі, сьогодні я ще раз погодив там з деякими, з Фроловим, я маю на увазі, з Арешонковим і так далі, всі члени комітету. Якщо зауважень немає... Чи є у вас зауваження?

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. О, Рожкевич там, я, наскільки пам'ятаю, є, все.

КОВТУНЕЦЬ В.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Віталійович, давайте, давайте, кажіть.

КОВТУНЕЦЬ В.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте зробимо тоді так. Я пропоную таке рішення прийняти. Затвердити з урахуванням зауважень народних депутатів та профільного міністерства. Тобто, наприклад, Володимир Михайлович вважає, що потрібно когось ще включити. Будь ласка, ви подаєте, і ми включаємо цю людину.

ЛИТВИН В.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, краще це за поданням все-таки народних депутатів.

ЛИТВИН В.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все! Добре! Проходить така... І Міністерства освіти і науки. Тому що вони бачать, кого потрібно включити з експертів для того, щоб це доопрацювати.

КОВТУНЕЦЬ В.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Супер. Супер.

КОВТУНЕЦЬ В.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто Кубів готовий...

КОВТУНЕЦЬ В.В. Є доручення Прем'єра створити... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ми там побачили... Включаємо, до речі, помічника-консультанта Кубіва Желєзняка Ярослава, тобто ми хочемо це зробити. У нас є вже така спільна узгоджена позиція, з точки зору філософії, з Міністерством освіти, я думаю це...

Голосуємо. Хто – за? Рішення прийняте.

Шановні колеги, ще раз звертаюсь до народних депутатів. Володимир Михайлович, дуже важливий момент, я перепрошую. Наступний дуже важливий момент, я прошу. Два тижні є. Узгодити на основі власного бачення, на основі власних переконань, узгодити попередній склад підкомітетів. Може буде зауваження щодо того, що якісь підкомітети має сенс об'єднати, наприклад, і так далі. Тобто зараз ми не обговорюємо це питання, я просто до вас звертаюся як перший заступник голови комітету, щоб ви відпрацювали. Я хочу, щоби порядок денний формувався не від однієї людини, я маю на увазі себе, він формувався від відпрацювання, які будуть робити підкомітети. Таким чином, коли народний депутат буде готувати свій виступ і так далі, це фактично він буде представляти відповідне підготовлене рішення підкомітету, так як це ми повинні робити згідно Регламенту. Оскільки нам до кінця, в рамках переговорів, до кінця не вдалось зараз ще погодити ці речі, я вважаю, немає необхідності тут розгортати дискусію. Два тижні відпрацюємо і вже вийдемо з консенсусом щодо цього. Приймається така позиція? Ні, ну погодили, не погодили – це там...

Домовилися тут? Приймається, так? Два тижні для того, щоб...

Дякую всім за роботу.